

సుమనోల్లాసినితీంతి.అంబ
వశిషానకే

1288
8985

వేదాంతగ్రంథములు

ఓం.

శ్లోకం.

కం ద స్వా మి కృ త

సు మ నో ల్లా సి ని

ఓ

చం ద్ర హా స నా న క్

విశాఖపట్నం జిల్లా భీమనిపట్నం కాపురములు తిరునారాయణ ముక్తస్వామి
మొదిల్యారుగారి ద్వితీయపుక్కుడు,

టి కం ద స్వా మి మొదిల్యారుగారివల్ల

రిచియింపబడి, దైవాల పద్మరాజులల్ల యైత్తివాయబడి
క్షత్రినాయక గోవిందరావుగారింపన రంగ, తాళములువేయించి

వేముల రామస్వామిగారి ద్రివ్యసహాయముచే

ముద్రించి ప్రకటింపబడియె.

శ్రీమద్భువనతిరువత్తూర్

చిన్న స్వామిపరమహంస

శ్రీహరిదాసవింద్యారామస్థు

రాజమహేంద్రవరము.

విద్యానిలయ ముద్రాక్షరశాలయందు

ముద్రింపబడియె.

1914.

విజ్ఞాపన

శ్రీమదుభయకవిగారివింద మధురప్రతాపమున అద్వయిత బ్రహ్మ వివోచనకులున్నా మధురకరుణాకాశాత్ విక్షణవిచక్షణ ఋగ్వేదాన్తా యతర్క వ్యాకరణ మిమాంస భాట్టకృతానాం వేదవేదాంత అష్టాదశ పురాణాంతిహాస పరిశీలనలుగు మహానేత్రలకల్ల యువభయనెను బయలు నందు శిరిస్తానాంగ సమన్కరింబుగాచరించి నేకేయవిభావన మేమను—

నేను పండితుడనుగాను అతిశయ్యించు నామెక్కరిననుమందలి తప్పులులేకుండుటకు గణయతిహాసలకు సహితమైన ఛందస్సులగును. నిజముగాయెఱిగియున్న మహాపండిత యెరుగిమానివాయుదురు. ఆలాగున గాక నేనువాస్తవముగా తెలియకేనుకున్నాను. నామెఱిగి స్వేచ్ఛనల్లనే పూహయెఱిగింది మొదలు నీచకావ్యత్తివేయుదు కరుణను సంతోషించితిని. అట్టికరుణయే అహమును యిహమును శీరులై పట్టోరులకు నురులై అసహమునకు పరిబయలై ధీరులకు కిమిరుగై యిటులవిలసిల్లె కావున అట్టిపూర్ణులకు భాషగుర్తులున్న భక్తులకు భజనరక్త గుర్తులున్న యిందు తెలియచేసుకున్నాను. కాబట్టి అసంతోషి సాధున జ్ఞులు యావనస్రంది యిందలి తప్పులనుమన్నించి పుణ్యపీఠ గారివించి తాము ఆనందమునొంది నన్ను ఆనందింపజేయుచు ఆనందస్వామి, వందన పూర్వకముగా ఆనతిచ్చె.

అచలగురుపరంపర.

. శ్రీమదఖండ సచ్చిదానందాతీత అచలపరపూర్ణులైన శ్రీనిజగురు
సాంప్రదాయకమగు శ్రీధరస్వాములువారున్న అట్టి శ్రీధరస్వాములవారి
ముఖ్యప్రియశిష్యులగు పూర్ణబోధస్థాపితులగు శ్రీమద్రామమమగు శివ
రామదీక్షతులవారున్న శ్రీశివరామదీక్షతులవారి ప్రియశిష్యులైన మగు
శ్రీమత్కల్యాణాచార్యులు అప్సారావ్రమంత్రీవారున్న వీరిప్రియశిష్యులైన కమగు
పరశురామ శీతారామస్వాములవారున్న తరువాత తత్పరంపరాశ్రేష్ఠుల
గు శ్రీబాలాస్వామిగారు వెంకటాద్వాయుండను శ్రీవెంకటాద్వాయులుగారి శి
ష్యులైన మణియగు శ్రీమత్తిరువత్తూర్ చిన్నామి పరిమహాంసగారున్న
శ్రీమద్దేశికస్వాముల మాంసపుత్రులగు బాహ్యపరిధమనహోదరుండు
న్న సగు టి. కిందనామియున్న యాయదార్థమగు అచలబోధమార్గము
ను ముముక్షుజనుల కందంకి నాధ్యమై సంతి వెల్లడిగ తెలియునటుల ప్రక
టించి.

సు మ నో ల్లా సి ని.

గణపతి పార్థస.

ఏకతాం—కరహస్పియరాగం.

- 1 ఈశపుత్రా వేగరారా భాసిరముగాను చేసేరి దాసులకుదాత
నీవే మూషకవాహనధీరి || ఈశ ||
- 2 వేమమిరభద్రనలంబు న్వామినినుదలచకుందున! నామనోవాం
చలంచునమిద్ర నిలుగొనదునా || ఈశ ||
- 3 కాకనాడపురింబును యేచిత్రాముఖోపన! సక్కువిధమూలకీర్తన
యేకిగుంతాగజునా || ఈశ ||
- 4 కరుణకు పాత్రునినువిశ్వా, తిరుచెన్నూరి కందస్వామి! శేరపు నీవే
యనినమిద్ర, స్మరిణోనేను బేలెమ్మిద్ర || ఈశ ||

ఆలక్.

చిన్నస్వామి పరిమహంపా, చెన్నారాయముఖ్యులంశా! యిణ్ణెలి
రుగచు సుశా, యుకు నెక్కాదమనసా || ఆలక్ ||
సజాన్తహం భద్రనకిరీ, మజాశులేనో లహదమె! గజుల్ వ్రజానః
కామలవే, సమర్థులె ప్పెఱహోద్ర || ఆలక్ ||

కీర్తి.

కాంభోజి—ఆదితాం.

- 1 రారసన్నిక బోవవేమిర, ఆర్యగురునరా, ధీరా||రార||
రారసన్నిబోవవేమి ధీరపరాసునీ కేరి! సారసముగ నమ్మియుంటి
శూరిసుందిరా||

మరణజన్మబాధలూపి, కరుణతోనూ సనుభవకున్నా. మరులుగొని
విమవాసు నిన్ను పరమపావిత్ర నిజసూత్రీ॥ రా॥

2 మిక్కిలాశోడనిన్ను ఎక్కువా పార్థింపగా నాదుఃఖములుబా
పిబోవు చక్కగాచేపూ, యెక్కు వలెక్కువాలెంచిన యెవరిపాల
గురూనినేను చిక్కదు ఇటుపైని తనుపుగొక్కునా సన్నేలవేగ
రా॥

3 తెలివిలేకజన్మామొంది తెలిసినిన్ను భజనజేసి, కలిమిబలిమి నీవే
యూని కలునందితీ తొలుతనలెనె రాకపోకలేపాద్యే సూచ
నిదియని మెరుకువాతో తెలివినో నై కృపచితినివేగ॥ రా॥

4 కరుణతోనాకరముబట్టి పరమయగు బయలూనునూపి తరు
గుపెరుగుగాని పూర్ణనిశ్చబ్దసంజ్ఞా విూరియెరుకనుప్ర్యజించు వాగ
లాకె దారియిదియని నేరపుతోడనుదెల్ప సరసాపరసూన
వేగ॥ రా॥

5 చెన్నుపట్నపురమూసంచు చిన్నస్వామి కరుణాముందు వన్నె కెక్కు
దక్షణామూర్తీ మగమునందు! చెన్నుగాభక్తలూగూడి యున్నకం
దస్వామి మొరివిన్నవించి పరమహంస సన్నతిచ్చేవేగ॥ రా॥

దేవిప్రార్థన.

చాపుతాం—ఆనందభైరివి.

(1) బాలాసమిగులనుందిరము, వర్షించినవర్షింక సనాధ్యము, యేలీల
నైనా, నీపాలజడితినేను, ఆలోచించక వేగపాలించిబోవవె,
బాలప్రాయమునుండినేనిల, చాలుగానిన్నుకొనియాడితి, తొల్లిగణ
ఋషులనెల్లను మెల్లగను మేల్కొల్పినావల ॥ బాలా ॥

(2) వివిధదితీ విచిత్రముననే । భువిని, మహిమా, వేల్పులు, మంత్ర
మీవె । కావరంబునజేయు, యుర్వావస్థలు మొదలు, కవనావృతి

జ్ఞలు, గల్పించుటకునై న | సేనెగాకను యితరులెవ్వరు, స్వయం
భూవలెగానమెన్నను, సావధానంబుగానాదు భావమింపొంద
గొనియాడితె || బాల ||

(3) హరిసూర, సురులకెల్లారు, ప్రభువా ఆధారమైనిల్వగాను, స్థిరమై
నమార్గ ప్రమాణమధ్యమునందు | నిరభ్యంతరమూగ, దరిజేర్చె
కర్తానై, వోరసీచాభిమానవృత్తుల చెండిమదికోర్కెలను సమ
యమునుండి ఫలితము, గలుగజేసెను చెండికామృడాని అంబిక,
|| బాలా ||

(4) ఆసంతనామములతోడ | సర్వజనులెల్లా నినుకొనియాడా | యె
న్నంగమతములు యెన్నియున్ననుగాని | అన్నింటినిస్థితిలాయ అధి
కారమెసేది | మున్ను త్రిమూర్తులకునై నీను, ఘనముగాతల్లివిసినై,
ఎన్నయెన్నో యుగములకు, అగాదినుంచున్నా వెముద్దుల || బాలా ||

(5) నిక్కాలనుతితోడి జగతి, బర్మాదేశపువరి విరావతి, తీరమందున
రన్నెఱచితాలయములందు, తీరుగనీకళలు మేరూవందగజేసి, బోరు
గొల్చి చతుర్దశ భువనాలుమూడింటాను జేర్చక, సారసంబుగ,
కందస్వామికి, కోరికలునెరవేర్చు తీపుర || బాలా ||

జంటకందార్థం

నారద ప్రహ్లాదాదులు | ధీరతవహియించి యెరుకయుత్పన్నంబున్
పెరిగిమరి నరుగువోయను | సరసముగా దెల్పుమరుచు, వాస్తిష్టున
డుగా | పరుసములేకాదెల్పె నిట్లాగ||

సరిలేని యాయెరుకా | దరిగానవలెనంటె | పారావారములెవ్వ
రికి సాధ్యపడలేదు||

హరిసురాసుర యతుకిన్నెర | వరులకైనను సాధ్యపడకను | గుర్తె
రిగె మూలంబులేని శరీరమేమియు లేనిదదని | వస్తిష్టునడుగా |
పరుసము లేకదెల్పె నిట్లాగ||

మిశ్రకిర్తన.

ఆదితాళం—ఆనందభైరవి.

- (1) యోగిహోనాశ్వాభ్యాదా । హూరైగురోజ్ యోగిహో
యోగిహోనాశ్వాభ్యాదాశ్వా । బాగుగను గురుకీలేరుంగక, రాగ
దేవపంబులకులోబడి । పైనడంబము లోనుభుక్తర ॥ యోగి॥
- (2) తాలబుల్ యిలమ్ కె మాఫీక్ । బోలెలాహాసిల్ సశీహతు
బాలమగు విద్యలనుజూపుచు । పాలుమాలుచు పొట్టగఱపుచు,
తొలితవలెనే తల్లిగర్భమున । తిరిగిజన్మించు యెల్లజీవులనే మెనో
కదానా । యివ్వీధాన, తన్నుతాను గన్నపిదపను యెన్నవలదా
వలీచనస్త్రి । చిన్నమాటల, కేమివేపుము వేసెదను వెచ్చటికి
బోవునో ॥ యోగి ॥
- (3) చష్మ హైదఖాదునియాం పెష్ట్రసమర్పూహాలసబ్ । భస్మముగ
జేయుచును ఆశలవిసృయంబై । పాకృతినివీడి । శాశ్వతంబగు
గురుని వేదకుమీ । విశ్వాసమూహో శాశ్వతానందంబునొందూమి
మోసమందకుమి । ఆశలకుపుట్టిలువెతుడ గాశజెందియుచాశము
లచె । నిరాశవలె గాన్పించియితరుల దోచుకొను నేర్పరిగి తిరి
గెను ॥ యోగి॥
- (4) సహీనసీహత్ హమా రెకహాహైగురుధీరసె । వొపాహైమై చెలె
రస్తా అహంక ర్త్వతప్తంబు నిలుపక అంతటను తానేకమందుంటు
ప్రకృతివేషము కొన్ని దేశము మాత్రమెరిగుంటు । నిజగురిగొంటె
విదేహియై సర్వకారము । మదినిదీర్చుట కిష్టముగా నీదేహమే
నేననుచు కందనావ్రిమి ముందరగానవచ్చిన ॥ యోగి ॥

క. వంశ్యాపుత్రుంహాకిదిన

సంధ్యావందనముజేయు సమయమును

వింధ్యాపర్వత దిక్కున

జంధ్యాలను పుష్టు పులందున తడిపెన్.

కీ. రస.

బేహగ్ — ఆదితాళం.

నిన్నునీలో నీవుకనుగొన్న

తనివీరన్నా అన్నిచిత్రము లారఖుకుసున్న.

1 నిన్నునీలో తెలిసి నీకన్నులముందరి దృశ్యజాలము, యెన్నరాని బహుచిత్ర తనువుకే సంబంధమనుచును, అన్నిటను తానొక్క డోనన్న, జన్మాక్షురంబౌ భ్రాంతినిరసన సూచనోరన్న । మన్మథావస్థలు గానమొందున పుష్కణీకెన్న । అన్నితానై దేనినంటక । కన్నచూపులకు పరమైపున్న స్వస్వరూపసాక్షికి । అనుభవము అపరోక్షమిదినిజ. ॥ నిన్ను ॥

2 పంచభూతములనెంచి కర్మసంచితమును గాంచి, అంచితముగా । పంచశక్తులుమించి వచియించుటకు నింకను । పంచదుద్రులు లేక పొయ్యెను । యించుకంతైనా । యెంచకళిలు సూన్యమాయేను । చంచలవృత్తి పొంచిచూడ గన్పించదాయేను । మంచిగురిని సేవ జేసి తుంచనలె నఘములన్నియును కాంక్షలన్నియు దీరిపోవును సాచనిజగురు దీక్షచేతిను॥ నిన్ను॥

3 చూపుపవనము మనసుత్రయమును పోపుగా నొక్కటిగజేర్చుక యేపుహిరగ, హటములాదిగ అపరిమితయోగములు నెల్పుట, యెవ్వరికో తెలియదోరన్న । కష్టించుమేనును కాష్టపరముగ జేతు రోరన్న । నిష్టలన్నియును స్పష్టముగ, యూన్మష్టివోరన్న । గొప్ప కొంచెముగాక మరియిల, తప్పవొప్పులు లేక । ఆపోజ్యోతులకు ఆవలై యుండిన, భగవం ఆస్తిగణంబుక॥ నిన్ను॥

4 ధర్మధర్మము ఖర్మత్రేయని మర్మమును గ్రహించి నీవిల । బర్మ
దేశపు ఐరవతిదరి జేరికొని । నిర్మలుండా నై శరణుచు ఆనంద
మొందన్నా । పరుసములుమాని, కోరికలలో జిక్కవలదన్నా
గౌరవముగొరకై, సరియుగాని సడతవిమమన్నా । దుర్మతులసహ
వాసమెప్పుడు । సర్ప సమమనియెంచి ఆర్మ్యల నేర్పుమీరగ ఓర్పు
గలిగి తీర్పునై అన్నివిధముల॥ నిన్ను॥

5 ముందు వెనుకం చెందుజూచిన సందులేకను నిండియుండినపొందు
గను గురు కీలెరింగిన । జెందదూ జనాద్ర్యవస్థలు । మందబుద్ధులు
మానినిలుమన్న । సంహేహమిడిచి కందస్వామి గురినినీనెన్న । అనం
దుడానై చెందుదువు తా సందులేకున్న । కుందసంపు మేడదాటి
యెందునుంటివో నీకు తెలియదు । సందియములేదు యీవాక్యము
పొందునే జెప్పినాగురిపై॥ నిన్ను॥

ఆలక్ బం, హౌలా.

శంభాళంకర్ । దం, మార్నా । గుం, హోజానా, గాండ్కాదిడ్డి
దర్వాజా బంద్ హాలాజానా । సహసారిపుర చలేజానా । స్వప్న
కాశమే మిల్జానా । అజబ్ హాలానామజాలేస, ఆలక్॥

ఆనందభైరవి—గురువందనం—ఆదితాళం.

వందనం, వందనం । శ్రీగురురాయా । వందనం, వందనం.

సందానమిడిగోను సుందగంబుగనేను । యెంచెందు జూచిన । సం
దులేకా । పొందుగ న్నిటయేకమొంది మీశ్రీరిదవ్య । పాదాములకునేను
ప్రదక్షణముతోడ । కుందనంపు తిన్నీరుపటములు అందమా లబ్ధుగుగులో
బా చందనాది సమస్తప్రాణము । బృందసజ్జన గోష్ఠిసల్పుచు కొందరధికా
భజనజేయుచు । అనుగు తాళ పిడేలు మృదంగము దరిచూచు । వీణెగాన
వినోదవిభ్రమ లొందుచు ఆర్మణి తల్ల జబర్దస్తీలాడింపుదు । అంగ వంగ

కళింగ మగధ ,మాళవి,మత్సర ఘాఠ్విర, కేక యా కోసల, విదేహ, విదర్భి
పాండ్య,పాంచాలము, బృహా సింధుశౌరాష్ట్రములు నేపాళము వీరాట
కర్నాటక దేశములు డిల్లి, ఆగ్రా, బనారసు, మక్కాష రీపులలోననైనను
నొక్కరూపుతో సర్వకాలము దిక్కులెల్లను బిక్కటల్లగ పాకృతిక బహు
గోప్యమైయుటు బరగుచుండిన నామనిజగురు పాండుగను ధరకందిస్తామి
జెందె నియందానందం॥ వందనం వందనం శ్రీగురుగాయా వం॥

జంటకందార్థం.

గురువర నామనిజోపల అరిమరయని యేసిముల్లు!
కరకరలాడక పరునదంములేకుండుగ దరిజేర్చుము శరణ శరణా!
పరిమగురుసాంద్రా భావా భావరిహితా దేవేంద్రా!
మీరెన్నె యిపుడు అదరించకున్న వేదయంత్రకవారు లేరే
యీజగ మందు నారెనారెగు తిరుగి తీసికీ జీరుగొంటి
ని మీపవాదము కోరెకలనెల్ల హరియించెడి పరిమ
సూక్తిం జెరింగింపుము॥ పరిమాగురుసాంద్రా భావా భావరిహితా
దేవేంద్రా॥

జంటకిందార్థం.

కందశు అగ్నిముజెప్పిన, కందార్థం హరియెరుక సందియువీడుక
సందేహరిహితమామి మొదెదుం ముసుగలవో అందుకుపైగా
పుందరిు కర్తనాశమైజనగా,
ముందుకర్తయై యెరుకగ్రంథ గాధహిసర్చి వంధ్యాపుత్రిని పగిది,
తందానెహితమయ్యె—అందుముందనుజ్ఞప్త నాశంబంది బయల్లె
తేజరిల్లగ బంధవలకొండుటకు సూక్ష్మబొంది గలదను మృషను
నమ్మక అందుకుపైగా అమరికర్తనాశమై జనగా॥

ఆ॥ జోమతిత్తులతోడ నడుమును నాజాను పుడమిభాగితికెల్ల పెద్ద

వీడ | అమగుహరిన ఘటము గమవాయెమసగోటు | తేటతెల్ల
మిదియు తెలియచలయు||

తేవారము.

పరమగురు నీమచరితం! యెగినాడన్మహితం
సరగునా నీమవిహితం! తెరుపుజూపించ ఫలితం
మరువకా నన్నిబోవు, పరమహితానిదాన, కరుణార
సాపూర్ణ శిరణంటి గై కొనుము|| పరమగురు||
గురుని నెరకరుణకును, సరియు నొకపరమపద, మరియు లేదరయగను
ధరును పరికించె, మరులుకొని సిరులకును పరులమదిదరించునని,
నెంచుకొని దిరుగుచును, దరిజేరెంతె||

ఫణ్—ఆది, ఫీలవా.

- (1) హోరె గురోజీ హమా రెదిల్కు, బిల్కుల్ సంతోషంబయ్యె |
తేరేంజర్ మై కహీందేఖతో వహాఖడాకర్ రుజువయ్యె|
- (2) భ్రాంతితిరువేదాంత సారునియేకాంతంబుచ గూడున్న | కాంతుల
కావలకాంతి గాకి నేయుంత అంతయనరాదన్న | యెంతవారికి దీనం
తుతెలియుటకు చంతెనుండి మదివీడనిది | తంత్రాలు మంత్రాలకు
నెల్లా సుంతై నా పట్టిన్వనిది|| హిఃరె||
- (3) రాజయోగ బాటంబు ఖడాకిర్ రిమ్యక్తీర్తిసల్ పాడెదను | ఆజిసె
మేరాదోడక్ సున్నని మజాలోనే మునిగుండెదను | హుజూరుమ
భ్యను రాజవోషకుతో తేజతురగము వాహనము | కొజ్జాశ్రీపురు
పాదులుగాకిను ముజ్జగంబులన్ ముంచెదను|| హిఃరె||
- (4) సల్పచున్నరు బౌల్యస్పృధులు సద్గురునామ సంకీర్తి రూపములే
కను సర్వచరాచర వ్యాప్తి విసద్గురుమూర్తి | సాకారుని గొల్చుమా
త్రమున తనువుజెందు లాభముమాత్రం | యేకాకృతియైయున్న
దేవునియెరిగియుండెడమె నిజసూత్రం|| హిఃరె||

(5) భూమిలోపల చెప్పకొనియెను నుమానుహేశ్వర నాగోత్తరం!
లోకమాయలను గడపినిలిచిన కాకినాడ పుణ్యక్షేత్రం! పాడెను
కందస్వామి కీర్తనాగూడెను ఆర్యులసన్నిధి! వీడెనుబంధము మో
క్షమురెంటిని చూడఁజూచులో నెమ్మదిని॥ హిఃరే॥

క. శృతి మాత్ర లయము జనకుఁడు హితపుగ సభలందు భజనస్తుతి
రాణిమిక్కి, కుమారులయైనను ఘడియగో, మతిసమృద్ధినింది
తనుపు మరతురు ధరిణిక్కి.

జంటకందాం.

పదిరెండువత్సరంబులు మదినింపుగ గురునిసేవ బోధకునితా!
పదిలమగు ద్వాదశాక్షరి యెమటచుగని లేనియెరుకా! అదియె
కోడాసి, నాదశుకలొ నన్నియుఁగోసి! మొదలు తుగయునుజేసి
పుసాధిబ్రహ్మముగాక సాధనాతీత ఆగమమేమియరరా! దుశ్శయ
బయును కన్వలై వేశ్యాభిమానము సూర్యమై దాశ్వరహస్య
ములేక సర్వోపాస్తులకునా స్తి యీహాచస అదియెకోడాసి నాద
శుద్ధిలోఁగొన్నయుఁగోసి.

కీర్తన.

చావుతాళి—అనందభైరవి.

(1) గురుసేవ దొర కెనుసేవ మరపు తెరపూలు లేనందుచూడు! కార
గృహమువంటి సొసారవారిధిని దెరియించి దరిజేరెచ్చరిక్త న సా

సరగుననుయెరుకనిక దాటుట తిరముయగు గురుకరుణలనును,
పరిపరీధిములను మాయల చొరకనిలిచిన స్వానుభవులకు ॥గురు॥

(2) పదపాడి గురుసేవలు జేయును గర్వమునము లణచవాలెను! మది
నిగురుధ్యానమును అనుసరించునుసర్వ కథలందు నినామసంతేర్త
నెందును!

పృథివిగగఃము కావోనల కిదలకను నిలుచున్న పూర్ణము!
అదియెసీహా నవలగలదను త్వంధార్ధము రహితపరచిన ||గురు||
(3) పంచముద్రలందునా గాంచిన చిత్కళంచితముగనిలుచునాయెంచి
వీటినిన్నిగాంచి సంతసేవు గాననచ్చి పదపసూన్య మైపోవును,
పంచనేమియులేక స్వాతిసిద్ధమై యుగోక్తమై యేకాంతులు
నులేసట్టి బయలు సాచబాటిది జూచుకొనుమని ||గురు||

(4) తనువునకు తలదూచి మూలం యెంచిన్నాలోచించ నిరూపణం
గాననచ్చి సర్వజ్ఞేని యాచిత్రములేనిదె గానుచుతానందేశమాయి
ఘోమగుచ్చు దృశ్యంబుల వింగిగవు యూహాధయందలి
మనసునానందమై చువులు తిప్పు జేరుట ఖాయమనియెను ||గురు||
(5) భరణాంధ్రదేశము మాధ్య భరతిఖండము లాదిగమిధ్య పరిపూర్ణ
గురురాయ కిరుణాసమువలం యెరుకీలురుదెలసి సరియూని
దృఢపాడి,

చరిస్తునకల దేశంబులు హరిస్తునర్వపేమిలను! కోరికిండున నాం
చలేకను కిందినావ్విమి దా రిజూపెను ||గురు||

ఆదిశక్తిప్రార్థన.

కేదార—ఆదితాళం.

- (1) శ్రీమహాహరి. త్రిపుసుందరీ. వేగించు బ్రోనశమయము పంక
జాక్షి శంకిరసతి, యింగనీవెగతిశ్రీ||
- (2) అతివేమకలోనినువేడా, గతిజూడవెనాపాలితోడ, సతతంబును
నన్నాపాడి, అతిశయించకను నన్నికూడినొక సుతుడనుచును మతి
నెగుము||శ్రీ||
- (3) భవంబులకునెల్లనాక్షీనై, భవపాశంబులు హరించుపై, సాపథా
నమిదిన్నుబ్రోమిటకు. శ్రీ శేవకామసుందరీ జేర్తి సీమ దిక్కిరి
నొనగుత్వం||శ్రీ||

(4) జ్యోతిస్వరూపపునీపు, సదఖ్యాతిగ వెలసినాపు, ప్రీతిగనిచుగొనుతాపు
బహుకృతార్థులుగజేసాపు, సూతివ్యాసవాలీక్రకపుంగవుల ఖ్యాతి
మీరగను యేల్చి వనింటినిశ్రీ॥

(5) స్తిరముగ బరాదేశం, ఐరావతిదరినివాసం, నిజపరమభక్తులకో
సం, యిటుపిరిగితినేకొన్ని దేశం, హరిహరులకన్న గురుశుక్రేష్టై
యిరువొందగ నిసరిమరియికవేరే లేరని స్తిరంబుగని కందనావ్విమ
దానుకు వరింబులొసగెడి, పరిమపావని, సాపవిమోచనిశ్రీ॥

జానినారిలక్షణం. ఆరిభి—పకితాం.

(1) యోజారచారిలక్షణము, విభచారి, దారియిదేరియే॥
చోరి, చేసుకతానుబారి, అమగుతెనూటకారి, చూచితెపదిసారి,
జగడము పదిగోరి, తిట్టునుపిట్టదేరి, కొట్టునుపిట్టమూరియే!

(2) సతిని, విశతూరుచుండుగతిని, తెలియాకప్పిస్తుతరతిని, ఆలోచి
స్తూరు తమమఱిని, నన్నెకాళ్లకుసమమృతిని, చెలగుదురుయూషి
తిసి, మలగుచుదు తమవిధియే॥

(3) సాదా, సడతాలువిశుచరాది, సూచితెవర్షవోద, బుద్ధిజెప్పిశేపె
వాద, కందనావ్విమమాటకాని, వస్తుచూచుమియూకోభ॥యే॥

జంటకందార్ధం

భాంతియెజసక్రకారణా కాంతియె, యీకాంతిచర్య! యెంతినుతిం
తు॥ వింతిలుగల, యీసృష్టిని, చెంతిను గురుమూర్తినిలచి
అంతామిధ్యనెచూ! సంతతిమూను॥

యిదిమరుచకి నెచూ । మంతనముసనీపు శాంతియై యుండిన ।
వింతిలన్నియుపిడిచి ఆగంతకంశాను, అంతరించును! యింతిజగమి
నుమంతమరుచకి! అంతరింబుచి గిన్ని లేకఅవంతికోటలు, జంతి
పులు, జంగమస్థాపరి । మంతామిధ్యనెచూ । సంతతిమూను ।
యిదిమరుచకి నెచూ॥

చతుర్బాహుకీర్తన. కీరువాణి—ఆదితాళం.

- (1) పరాత్పరా నినునమ్మినవారలు సరసక్రియాశూరులు!
మచినిఖచ్చితాపరిచుధీరులు!
హృదయఖల్మిషా రహితజరుగులు!
సాధనసంపత్తుల జోలిమకొని చల్లగుండ్యమునులూ||ప||
- (2) యూహాక్ యనే పమ్మీక్ పురాకీర్ దోజక్ కుమారా!
మన్న బాదక కు బోలొధీరా!
సద్దళాక హేతో క్యాఫికరా!
హక్కల్ చూరి హతిమెల్ కర్ హటావొసర్దారా||ప||
- (3) వొలఘిత్తిల్ పరిశోధన పుడ్రొతి కిరుక్కురారు కడవుల్!
నెల్లస్తోత్రంబు పైదు అవుర్ గళ్
మొల్లయాపార్తు కొంగొనీంగళ్
చిల్లరవేల్పుల నెల్లగొలచిన, కాలతకొదువాదు!
కారణంచుమ్మా ప్రపవాదు!
అదుక హాయింగెవండె నాన్పార్!
మొమవతిలోచనపల్లాయ్యార్!
తుదకుమూలంబులేక పొయ్యేర్||ప||
- (4) హూకెకోఫ్ మైవిత్తే బిల్లనియుబ్బుచు గర్వముమాను!
అల్లెట్టి గాడ్వనిబూను!
వాట్ వాగ్గిట్ బై వర్ణాను!
నోట్రుమ్మె వై ట్ కమ్మాను!
ఇఫ్ యూఫరగెట్, మొదిలకీతినే, వృద్ధినిజన్మ మొందు!
గారివా గారివంబులందు!
మవోనత్రి కండ్లగానకందు!
నిరామయ తెలియ యెవొకందు
కొరిగెగురు నేవొంగిహ సరినేఱ్ఱులాకునొందు||ప||

- (5) బందాహుం నావందనమిదిగో సుందరాంగి గురురాయ|
 యీపందల బ్రతుకులుతీయ|
 నీయందు లీయనును జేయ|
 నదసమ్మియుంటి సహాయ|
 మదిసంశలు నివృత్తాయ|
 చూడగానుతుదికును మాయ|
 వాదసభేదన లేనిపదార్థము ప్రితిఫలించె నెచ్చట|
 తుద కందన్వామిదేమాట|
 నీయందునున్నదేబాట|
 ఘనమందబుద్ధులకు కోట|
 ఫలమొందెను వారికోట|
 పాపంబులకును యిదర్ఘుట|
 ననుగూడెనువారికి వాట|
 ప్రీతితోడను సర్వకాలము స్మరణసేయుమీనోట||పరాత్పర||
 హిందుస్తానిక్రీడన.
 కేదారగౌళి—ఆదిత్యాం.

- (1) దేఖోసఖనికలెబాహ్, సుఖదుఖమెసమబేపార్, భాయిహా|| సుఖ
 మెసమబేపార్||
 (2) ఆఖోబీచమెఖడి చెంబేలీ| దేఖోభాయిరింగేలీ| యేకపూకసేపుఖడ
 దియాదుని మహాతేజావాలి బాయిహా మహాతేజావాలీ||దేఖో||
 (3) దండకమండల ధరికృపాకర ఘాండాభాయి యిసమైదాన్మై ఛండి
 మాయతిమ్మూర్తి నవాయసునోసన హతిమె||భాయిహా||సునో
 నసీహతిమె||దేఖో||
 (4) లుమా ఛైమన్మై ఆపకర్పరీసే, భేషకులూజాకరలే కషిష్పవనకూ కో
 షిష్ కరనానిమానిరోషన్మై భాయి హూనిమానిరోషన్మై||దేఖో||

- (5) మాయూయచ్చ భాయసచ్చ ఆఖసూసకిరిమతబచ్చా॥ హాయి
హాయిమైః క్యాబోలుం యసమనియాః సబకచ్చా బాయిహో
దునియా సబకచ్చా॥ దేఖో॥
- (6) కందస్వామి హృదయకమలబిహత్తర్ దండఫంద సభిసఫాయి! బం
దా హూకర్ రచనకియానై సునోమేరాభాయి భాయిహో
సునో మేరధాయి॥ దేఖో॥

కర్తృస.

కేదార—ఆదిత్యాం.

- (1) సిటిబుగ్గరా యితమపు పాటిసెంచిమాడంగాను పసలేనిమ
సుపు॥సిటి॥
- (2) వాలుమాలిఁ గర్వమేల కలుదలియాకి వెయివేల పేలంగ నేల
చాలునిప్పటికై న గోల తెలివి తెచ్చుక నేర్పూర కూలుమొ
బాలా॥ సిటి॥
- (3) సుందర మెచ్చితిరుణి దీనికెందారోయాకించి గూల్చెప్పుణి॥ ఎంద
స మొరెంచుశిరిణి బహుగ బంధాంబుడి బోదనేదీనెమరణి॥ సిటి॥
- (4) ముక్కుబల్కులుబల్కునేల, ఎక్కుక్రిందూమిదింకున్న గలిగు
న్న లీలా॥ ముక్కువలొ తెలియవేల॥ చిక్కువిడదీత చేసేటి నెక్కుడుగు
బాలా॥సిటి॥
- (5) యిరవడై దింటిక్కిపెగ, మరుగునెగ్గించారె కె పరిమాత్రస్సై గ గు
ర్తునిడువక మసెవిజాయిగ॥ ధరమపరిమాచందిమునొంది వర్ణిల్లుహో
యిగ ॥సిటి॥
- (6) శివజివులై క్యంయజేసి॥ భువిని అంటిఅంటాకున్న అమలపరీకాశి॥
ద్వివిధనూపములనుబాసి, భువిని కందస్వామి వాఖ్యమనుభవము
జేసి॥సిటి॥

హిందుస్తాని.

దేశీరాగం—తీపుటతాళం.

- (1) తెరాదిల్ కుషీ సెచలావో ఘనీమెభలాయే హితేరా, సలామల్ రఖోమె॥ తె॥
- (2) జలావో అసాచా, పిలాగూరువాచ, ఖలావో మలీదాబులామీర బచ్చా॥ తె॥
- (3) ఖలావో చెగ్గుచ్చు, బిగావో అక్కల్కు లుటావోషమాక్ పాడ్డు టాసమ రెఱుమన్కు॥ తె॥
- (4) సభీకానుపూర మత్కభిఘోమమారా, సభీజానోతేరా, సబక్ హో తె హజారా॥ తె॥
- (5) బందాహోకర్ ధ్యాని, దంధాఘోజొజ్ఞాని, గేందనలెసమాని, కండ స్వామిదివాని॥ తెరా॥

శేహనా—రూపకతాళం.

- (1) కరుణై పార్కతరుణమిదై, కంచివరదగాజాయెన్నై, దురితములను హరముజేసి, నిరతము పరిపాలింపిల కారణదై వముసీవని, జేరితి నీమరుగునివును సారెకులక్ష్యము నీయందారయలీనంబుజేసి॥ కరు॥
- (2) పలువిధముల నీదుపాద, భక్తిలోననన్నిశము, దేలించుము లక్ష్మీత్ర నాథ, కాలుచిపరమునజేర్చక, స్థూలముసూక్ష్మము కారణ, కలిమి యుబలిమియుధారణ, మలనాడేనీకునేను మెలుకువతో దారిబోసి
- (3) అరుణాచలగిరివాసా, నీమరుగేగోరితి మహేశ, త్వరితము నీకరు గారన, భరితునిగాజేయుపోవ, నిరతము ఓరువుతో నీచరితము గరచుచునుంటిని, పరితాపమునొందింపక, కరివరదాబోవివనేను॥ కరు॥
- (4) వందనమిడిజగద్రక్షా, నందమొంది నీదుదీక్ష, నొందురీతిజేయు సర్వినామపరోక్షా, బృందమునందడి శాయగ అందుచుగోవిందా యగు కందస్వామిపూజింప, సందియమేలింది రేక॥ కరు॥

చతుర్విశ్రాంతి.

కిమాచరాగం—ఆది.

- 1 జానో జానోబె జంగల్ దివానా, తిన్నెమ్మన్నాపై సోన భిఛాన
జాని|| జానోబె||
 - 2 పంచసమభూత మిలనే సేస్థాయి ।
పొంచయాహ క్కె లగ్గొ పరాయి భాయీ|| జానోబె||
 - 3 తేడివళిపార్తు మూడిక్కిపునావయ్
అదుమేల్ వేషక్కె మేడై లెపరివాయ్ తొణై జానో||
 - 4 యూషుడ్ ఆల్వేస్ నో యువ్ లైప్ వేరిజిట్
లాస్టెమ్ వాట్ హేపెండ్ బై ప్రియర్ ప్రిఫిట్ టేక్ కేర్|| జానో||
 - 5 సౌందర్య సుగుణతీతపరము
బంధమిడి కందస్వామందు బరిగెహవిధము|| జానోబె||
- శుభ లేక.

కాంభోజి—ఆదితాళం.

- 1 శుభ లేక యిదిగోనుడీ । వాహితూలార, రభసామీడరు దెంచుషి
శుభమహోత్సవము చేయబూనితి, దబ్బునను మీ రిటకుజనిపెర
విభవమును కిర్న కన్నెల తుదప్రభువు సవ జ్ఞానసమునుగన||
శుభ||
- 2 మృషవత్సరి భాసమాసమున । లక్ష్మార్థమెరిగిన ద్వందనా స్థినివార
వారిమునా । అంధకార తేజరహిత సృష్టిపూర్వమునా । రక్షణిగాని
సాక్షి లేని సత్తత్రితిధిలోన|| వేషభాషలు కాలనస్యము, సర్వ
శూన్యం బై సముడియలో భేషజంబుగ విందుదలపెట్టందముగ
పందిరినివేసెద|| శుభ||
- 3 ధరణిపీఠము గగనమే టావు । ఆలోన పిండాకృతినిచాలా మహి
మలనుజూవు । మేఘంపు తెరలు తారజారలు, తోరణాల్లావు || ౧

రులు ద్వారములు మహాప్రోచండ పంకాతోపు | కైరవామిత్మము
•నుభానుమ కళలనిచ్చెను జ్యోతులై | బహుపురుషు మెరుపు
కటకవిజలము గానవాయుద్యములు జరుగును || శుభ ||

4 సర్వమిత్రత్వ గోత్రములోన | మొదలేయారిన పంశమందున
కీర్తిపొందీన | అంటంటకు యింటిపేరుతో ప్రభలుచూయు |
నిదానమానె, దానమిస్తురు వారిగనుగొన్న | గర్వమెరుగరు ఆర్య
ధీరులు పుషమనే దేశమున నెలకొని చురుకుతో విదేహధారై
పరమునెరుకా చేయుగురుని || శుభ ||

5 చందనాగునుమ తాంబూలమును | మందహాసభరితులై చేసొనియు
జనవలెను | పొందుగను పరమహంస చిన్నస్వామి కరుణిలను |
సందడిగ సన్యస్త్రునుచు భ్రాంతిలు వీడిపోవలెను || నందనంబొస
రించి కందస్వామియిటు బృందమున నిలచి సందడీ జేయుటకు
వ్రాసెను బందిలేదిది యితరజనులకు || శుభ లేఖ ||

స్వస్వరూపసంకీర్తన.

నాదనామక్రియ—ఆది

ఎన్న డెరుగని చూపుజూచితె పున్నదినున్నాయె |

అన్ననే నేమిసేతునోయి, విన్నపం బిహాలించ వోయి ||

1 మన్ననతో కష్టించిపెంచిరా తనువునె గానంటి | మున్న జన్మించ
లేదంటి, పైని జన్మంబు కల్గయంటి | షమశాస్త్రంబుల ఖర్మల
కంటక విసుదలపడ్డాను | షమపు పుడమిలో గల్పినాను, వడిగనుడి
పాటును దాటాను | కోటిసూర్యప్రకాశ తీర్థమై ప్రిబలుచు
నున్నాను | కన్న దిక్కెవరు లేకపోయె, అన్న నేనేమిసేతునోయి,
విన్నపం బిహాలించవోయి ||

2 ఆదిమధ్య అంతంబుశూన్యమై, పాదుకయున్నాను | మేదిసికి నేను
గానరాను, సర్వదా యేకమై యున్నాను | చిదాత్మసుమోహివెల్గు

నేను, సదాగురు స్వరూప మిదియేను | ఆవరణ విక్షేపసూన్యమై
అపజ్ఞానమున, ద్వందత్రిపుటాంతర్గతమున | సనాతనజ్యోతిని
గనిపెట్టి | గగనమును సరిగ వగలగొట్టి | మిగిలినది లేకపోయె
నిట్టి | నిశ్శబ్దము సౌజ్ఞలొగనిపెట్టి | ఎరకకు యెందున చోటులేక
నట్టెగిరిపోయెనోయి | అన్న నేనేమిసేతునోయి | విన్నపం బిటా
లించనోయి||

శి శుద్ధస్ఫటికసంకాశ రహితమై బోధకుమీరినది | సదామది చింత
నగానిదది | ముదమునను వేదము కంతంబై | గుదులు వీడెధా
ప్రకారంబై | హృదయగ్రింధి వీడియ చలంబై | మదోనత్రై
తనువీడి గురునితో సదా మెలగియుండి | సాధనలజోలి మొదట
చెండి | చూడ బ్రహ్మాండము నిండుండి | ఖండయోగంబు కంద
కుండి | శోకి మోహములులేక యేకమై, సకలము పూర్ణంబై |
ప్రాక్రితి భోక్తగాక నిజమై | విశ్రాంతిహంకృతియుగాక సరియై
యిందలి సందియ మెందుగల్గినా | కందస్వామిముందు | అనుభవము
అడిగి తెలియవిందు | తిరుగరానట్టి పెద్దమందు | విద్యలకు గాన
రాదుయెందు | సుందరీమణి పొందువిడపి బయ లుండజూపుచుం
దు | అందునా నేనులేకపోయె | అన్న నే నేమిసేతునోయి | విన్న
పం బిటాలించనోయి||

జంటకందార్థం.

వాసనద్రవ్యంబుల యూపాశీన వాక్కిందుబొగడ సువాసనపట్టా,
రోసాలు చంకపెట్టుక కూసేరిల కొంతమంది భాసురవార్తల్ |
ఆశెనువిడిచి మోసావధూర్తుల్ దానూలమంచును వేసేరుపుసాలు
జేసేరు కాసూల వాసీకింకవిద్య.

వీసములొ పిరిలమునసులు తోసివేయును దొంగతోడల పాక

మనునది తుదను తిట్టగాసికొందుట నెరుగజాలక భాసురవార్తల్
ఆశను విడచి మోసవధూర్తుల్ ।

హిందూస్తాని॥

కేదారగౌళి—ఆది.

ధ్యానకరానా హై । పవనమె, ధ్యానలగానా హై।

- (1) ధ్యానధరోనా । జ్ఞానసమర్థునతీ నలోకసహిభజన । దీనదయాళు
సిమనమేదలచిన లేచిభ్రాంతులలీలలుమాన్వి॥ధ్యా॥
- (2) ఔరత్ మాయా హరీరపాయా । ఆయా హైకాయా నగరీ । కా
యాపీయా పూలఫలంగ్ ఫరసోయ ధరపర్ మాయసుచెండిన॥ధ్యా॥
- (3) భాయిచిరాదర్ అషక్ జోహూయినైః ఆవెలఖ రెత్ర । మాయాధం
ధామరకుపట్టుకొని స్థాయినివ్వడని రోయక మనమున॥ధ్యా॥
- (4) మీరపై గంబర్ వలీఅఘోరీ అవధూతాఫకీరి । కర్కెముబాలగ్
కర్నై సెతూఅప్ సూస్ హూకీర్ ఆఖరుః డలక॥ధ్యా॥
- (5) జ్ఞాననిష్ఠసమాజమె మిల్కె భాసుమలపస్తాన । కానఖడా హైపునే
అర్హుడని కనిమంబునను సనాతెనంబగు స్వప్రకాశమును॥ధ్యా॥
- (6) బందా హూకీర్ కందిస్వామిభజె సుందరిసద్గురుచరణల । యెందు
జూచిన యేకరూపమున సర్వదోషములు హరణంబిజగురు॥ధ్యా॥

కీర్తన.

భైరవి—ఆది.

తామసమేరా—నీకు రారసామిమొక్కెదను

- (1) ప్రిమితోవేగి మేరు పామరముబాపవేరి॥తా॥
- (2) అవనిలోనన్ను గావ అరిమరిలేలడేవ ।
భుచినిదాసులబోవ । వెలసినసదాశివ॥తా॥
- (3) యెండుకుతుచల మున్నాపై । సంకుడెబ్బామిదాపై ।
వందస మొసరింతు । నిందబాపసుందరాంగ॥తా॥

(4) చక్కనినీదుపద । మొక్కినీవజేతుర ।
నిక్కముగానునను । మక్కువతోబోవనీకు॥తా॥

(5) పొందుగరాజన రేంద్ర । పురమున వెలసిన ।
కందస్వామినిబోవ । సందీయమునీ కేలర॥తా॥

సీ. చెలువొందభాస్కర కిరణముల్ భుజియించు
తీడునున్నయో తిపురకాళి
గులుకుకుచంబులుగొబ్బి పువ్వులచెండ్లు
నాభిపొన్నగాన రూంకరాళి
ఇలననేకగతుల దుక్ దృశ్యమైనట్టి
ముఖవిలాసంబు కనకాతిశూళి
కలువదళంబులు కలిగిసేయనముల్
నలరుసింహ నమము తొడలుకదళి

గీ. యెల్లకాలంబు నిచుదలతు సూక్ష్మనాళి
పల్లవాపాణి స్మరియింతు మహంకాళి
యేలవలెనన్ను యీవేళ బాలకాళి
కలుషవిహారి మృదుకర ధరకపాళి.

గీ. భూతలంబున హితనై న కాంతిదాన
మితము వ్రతమును భంగంబు పరచుజాణ
సతతిమును వెతనుబాపవే సమరసాన
ఖ్యాతిమీరగ రతిగొల్పు మందయాన.

గీ. అతివ సతతింబు మతిలోన వెతనుబాపి
చతురశలు మీరి రతుల సమ్మతులగొలపి
నుతులుగావించి ఖ్యాతిగా ప్రీతిగొల్పి
వ్రతము చెల్లించునేను యాయాస్వరూపి.

శ్రీ మద్గురు చిన్నస్వామి పరిమహంసకృతై .

- (1) క హాలా రెపందెనూతిరుం । సహాయకారిభూషణం । మోహాది భ్రాంతినాశనం । యిహాయసౌఖ్యరంజనం॥క॥
- (1) ధరానరుల్ సురుల్ మునుల్ హరిహరామ హేశ్వరుల్ । తరాతరంబు దీనిమహిమ తెలియలేక సమయుగ్మ । నిరంతరం ముపాసనంబు జేయుధీరమతులకు । వరంబులిచ్చు వేగము॥క॥
- (3) ఘనంబుగ్గ మనంబునగ్గ సనాతనస్వరూపినిగ్గ । గనంగజనును సర్వపాప భ్యాసపూర్వకంబుగ్గ । దినేదిన కృమప్రకార క్షీణ మొందుబ్రాణికిగ్గ । మనోహరంబటంచుబల్కెకందవందెమాతరం॥క॥

గీ. ఆగ్రదేవతవంచునే శీఘ్రముగను

హుగ్రనరసింహ మీనామ మెలమితోను

సంగ్రహము జేసుపాసన జేసితిలను

నెగ్రయింపంగ నీపై కృతిచ్చినాను.

సరసింహకీర

బేగు—ఆదిత్యం.

జ్వాలాన్మశింహసుశీల । లాలితముతోడనన్నేలా ।

జాలమిదేలా॥జ్వ॥

- (1) కాలాకంఠుడునిన్నుచాల । నెలమితోకొలచి అణిచూదులనెఱుమ హిమాలా । కోలాహలముగబహువిధాల । యిలనుజంపబెంప బుట్టింపగలిగుండెలీలా॥జ్వ॥
- (2) పంచక్త పంచూత్రీ । అంచితముగవుక్కుస్తంభ విచ్ఛేదస్తోత్రీ గాంచిహిరణ్యవధమూత్ర । ఇంచుకంతలో ప్రహ్లాదునేలిన పవిత్రీ॥జ్వ॥
- (3) సర్వాకర్షణరక్త నేత్ర । గర్వభోతులనమయింప గలిగున్నా గాత్రీ సర్వోపాసనరహితసూత్రీ । తేరప్రసాదానితరచింత తేనే తిమిత్రీ॥జ్వ॥

- (4) లలఘటహట వెటభగిలోర్దండ । ఏలవయ్య ర్భూరక్షయధికుల
మార్తాండ । జ్వాలసీచండముఖండ । జ్వాలగొల్పించి ఖలులదండన
జేయుద్దండ॥జ్వ॥
- (5) విభ్రాంగంగమహారాళంగ । భ్రేంభ్రేంఘోంఘోం వికృతి
నారసింహకృపాంగ । శుభ్రసరచుము యేవిధిభంగ । ఆభ్రగతిజే
ర్చునర్వకోయల ఖచ్చితంగ॥జ్వ॥
- (6) టంటంటంటిం యంత్రీభీషం । డిటంశూద్రచాపరగణ్యశ్చే ధనన
హదం । కుటిలమానస వాదభావజం । స్ఫుటముగనుజేయుతిమి
రాంధ కారమహతేజం॥జ్వ॥
- (7) శల్యజనదక్షపక్షతంతం । మూల్యనుగునీవుచ్చాటనచే మొదట కే
దుంతు । కల్యాణమంటపముగాంతు । బాల్యదశలో నిన్ను చేడ
నొనగెమహాంతు॥జ్వ॥
- (8) మండహానప్రముఖ శరణం । కందస్వామి హృదయకమలమధ్య
యీతగుణం । అంది స్తిచానందభరణం । నిస్సం దేహంబుగా నుడివి
తిని వినుమి కవనం॥ జ్వాలా॥

బేతాళపుత్సవము.

ఆరభి—ఆది.

బేతాళోత్సవము జేయుచు । వేడలిరి పృథ్వితిగానురులు మెచ్చ

- (1) ఖ్యాతిమీరగ నీమభజనము । నీతిదప్పక నల్పుచును యీమేదిని
ఆనందమూలం । కూతలేయుచు వీరితోడను॥ బేతా॥
- (2) నాణెమానాటా నావేరిపాటలు భజనల । వీణె గానములతోడ
ధాటైనగతిమిపై బేతాళునీపూజ, వానర్చి రతిభక్తితోడ ।
రామ, వాటమగు తాలిమఖనాల । మేటియై వాద్యముల
తోడను । ధాటిగా నీడునతికి రి । పాటిగా జనులంతకూడి॥ బే॥

(3) కోర్టుజవానులు కొలువులు శేలవొంది । గొల్చి రెమీనామమే ।
పార్టీల్ కట్టక భక్త వరులంత యీవేళప్రదక్షిణమస్కారము । రామ
నేర్చుమీరగ కర్పూరహారతులచే దేజరిల్లుచు । పారుజాతాకుసుమ
మల్లెలు । ధీరముగ అర్చనలుజేయుచు॥భే॥

(4) విరవీగవీకారి ఆశ్వయుజయశుద్ధదశమి । శనివారమందుస్థిరముగా ।
గౌతమీ తీరవాసమనందు జరిగిస్తిఁపునువిందూ । రామ । బరు
వై నజమీన్దార్లు బార్లుగట్టియు వుత్సవమందున । తెరపి లేకను నీదు
కీర్తి మరువకను యేకదీక్షతో॥భే॥

(5) అందమైన కొన్ని మందుగుండ్రనరుకుల్ । పొందూదనెగరేయుచు
సుందరమైనమత్తాబదుంచురుబుష్ట । అందందు నెలిగింపుచు రామ
యెందుజూచిన రాజమహేంద్రము సందులేకను నిండియుండగ
కందస్వామికి వాంచితీరన కనకవై భవములతోడా॥భే॥

సీ. యిలలోను తల్లి కయిప్తమైనపిదప

పాలుమాలి గృహమునుండరాదు

కలతజెందించిన ఆలినేలగ రాదు

అక్కచెల్లెండ్రంట కరుగరాదు

వదినెలయిండ్రకు విధి కై న పోరాదు

మరిదలున్న స్థలాన్న మసలరాదు

అతిపేమయైన అత్తనునమ్మగారాదు

గతిలేక పుత్రింట నతుకరాదు

గీ. ప్రాణములుపోవు అతికష్టనమయమైన

జాణలను నమ్మరాదు అణుమాత్రమైన

అటులనమ్మిన పురుషునకు వచ్చుచేటు

వత్సరామృత్యు అర్థవత్సరముకొచ్చు.

కీర్తన.

శంకరాభరణం—ఆది.

- (1) అణువుమొదలు బ్రహ్మాండమంతటను అచరియున్న దెరుకా ।
తుదచూడగాను లేక । మది యిచ్చయేమిగాక । ఊణమాత్రంబున
గురునివాక్యమున జాణపోయె లేక॥అ॥
- (2) ధారుణియందున నవద్వారపుర మహాక్షేత్రమందు । సురులసురు
లుగలరందు । వోరులకు యెడమివ్వకముందు । ధీరమతినిగురువాక్య
పద్ధతిని దారిజెడకనుండు॥అ॥
- (3) తల్లిదంబు లన్నదమ్ములాపులు తనకుమొదలయిల్ల । యీకల్ల
జగంబెల్ల । దరచగా లేనిదియీలీలా । తొల్లినంశయను బాపిన
మాగురు డానందంబెల్ల॥అ॥
- (4) చిజ్జడమైన ముజ్జగంబులు రజ్జనర్ప బాంధి । నిజగురు స్వజన
మందుశాంతి । అన్యజనమెరుగుట కిదికాంతి । సజ్జనదుర్జన రెండు
గాక సరిపోవునువేదాంతి॥అ॥
- (5) విలాససూన్యంబైన దానిపై తలంబుయికనేల । ఆలహలమనిచాల
బహుశాలినొందనేల । యీకీలు జెలిసి గురువాక్యపద్ధతిని మేలు
గానవదేల॥అ॥
- (6) వాసిమీరనై శాఖపురంబున దాసదాసులకును । ఆశతోదాసోహం
బిలను । జేసితిని భజనలుకలలోను । మోసమొందరు కందస్వామి
పరిభాషలువిం లేను॥అ॥

జంటకందార్థం.

ముడుకునబాడచెనుబాడిపాకటడుగుగురుగడగడంచువడకగవచ్చెన్
నిడితినిగడు వై ద్యంబులవిడదాయెను నొప్పిలోన వేడిమంటలను
చూడగ పామజడుస్వభావమును విడచివిడువకయిటులపాటూలు
గలిగుండి పోడిమిగను ఓడ నడియాడు చుండును విడచిపోవును

నాకు జచ్చిన గూఢముకు రెండవది లేచిన । నాకు సమయును
ఓడయను మూడవ శరీరముతోడ సర్వవేడిమంటలునూ చూడగ
పాడుజను స్వభావమునూ.

జంటకందార్థం.

చిన్నస్వాములవారిని మన్ననతో స్వర్ణ జేసి మరి నిజస్తితియు
పున్నది పున్నట్లుగనా అన్నయ్యా, నాదుమనవి విన్నావటయ్యా
తిన్నగ ఖర్మ నన్నిటల త్రొక్కియ్య । జనని గరిశనమునకై మన
యింటికిని రాగ, యెన్నడెరుగని పాట్లు యీప్రకృతికిని వచ్చెతిన్న
గను నూడగను ఖర్మబుద్ధ కన్నను పెద్దదై । నన్నిన్ని విధములజే
యుచునుచున్నెలను గాంచుచున్నాదివిన్నావటయ్యా, తిన్నగ
ఖర్మనన్నిటల త్రొక్కియ్యా.

సీ. గురునివాక్యముపై ని గురియు నిల్చినివాడు

పరమదారిద్ర్యంబు పడుచుధరచు

శరణు జేసియుచోని మర్మముంచెడివాడు

ఖర్మయై సుర్వీలో తిరుగబడుచు

పరుసంబులాడుచు పరిహసించెనువాడు

కరుణక పాత్రుడై వేరుపడుచు

పరతత్వమునునాకు విరివిగా తెలుసునని

భోరుకశిరుగుట విరసనుగుచు

గీ. ధరిచు యిటుచంటిలన్యాయ శిష్యులకును

సిరులకానించి గురువులు చెప్పినై న

పరమునకు మార్గమొక్కింతి పట్టుపడక

దొరుకనేరదు దొరికినా మరచియుండ్య.

సీ. కీరమును గొనవచ్చి పంచరింబుననుంచి

కరముచేరగివ్వె హెచ్చరికజేసి

తోటకూరాయని తేటైనవాక్యముల్

మాటిమాటికి దానిగూటిదరిని

పలుమారుబట్టి తెలివైనయాదిలుక

పాలుపార తద్వాక్యములను వినుచు

చక్కనిగళముతో తోటకూరాయని

నిక్కిబల్కుచునును నొక్కొక్కవేళ

గీ. తోటకూరను తన నోటికిచ్చినపుడు

దానిపేరును యెరుగునా చిన్ని శుకము

తత్ప్రకారం బుజంభగుదు పుత్మలంత

ఇమ్మహిని బ్రహ్మహిరీతి యెరిగినారు.

సీ. ధరణిలోపుడర పోషణవిషయమై పెద్ద

గురువులమనుచు వేర్వేరగువారు

నుదుటందు పెద్ద తిలకంబులనుధరియించి

వేదాంతులంబంచు వెలయువారు

కప్పపడకుండ వారిప మెనవికొన్న

శిష్యులవల్ల ముష్టాందువారు

నూతనవస్త్రముక సాతికరూకై

పువదేశములుజేసి బ్రతుకువారు

గీ. ఇవివిదంబున మానవులు అవనిలోన

స్వంతపనిచేసి సతులు పోషించలేక

సారవూహూర్వో ఆర్యులపర్యవీచి

ప్రదగడ్డకు యిరువురు గురువులైరి.

కీర్తన.

అభంగి—ఆది.

(1) పరిమళిగురు చెరితిమూ । వరభక్త కొంటుల స్థిరపదము యీమాత

ము । కరుణ గురురాయు నిదిశోరి । చేరిస్థుర్నించుము చెరితము
ఎరుకమరుపులు భ్రాంతిపీడును । సరగునను చొరబోవుమర
లను॥ప॥

(2) పరమరహస్యబోధము । కూరిమతులకు తెలియరాని అఘాతము
సరసమగుమాటలకునందని । దురితసంహర మైనపరమిది యెరిగె
యెరుకను గురునిపాలిట జరుగురుగ అర్పించకీడని॥ప॥

(3) పంచముద్రాభ్యాసము । గాంచగవట్టిలేనిహాని వ్రయానము ।
యించుకై నను అచలగురువుల పంచజేరకగానివీడను చంచలంబు
సకారుకూత లొందించువారికి తెలియరాని॥ప॥

(4) బహిరంతరపూర్ణము । దేహికిని పై గాపూహయనునది స్వప్నము—
సాహసంబున ॥ సోహబ్రహ్మము । పూహదోచును । అహముని
లుచును బాహుబలుడై నట్టిశ్రీగురు దహనపరచక సృహనుమో
యని॥ప॥

(5) షడ్గుతంబులవారలు । పునశ్శ్రీకిపై గానున్న దెరుగుతురులు ।
తన శ్రీనోధనమాదిగా తన జన శ్రీబాపినవారిజేర్చి చిన్మయంబగుతన
స్వరూపయు అన్వయము చేయించిబాపిన॥ప॥

(6) గర్వనిజపరిహారము । పూర్వఅర్థ పుణ్యిచ్చేదనసారము—సర్వకాల
మువక్కతీరుగ చలనమొందకనున్న బ్రహ్మము । పర్వతంబులలోన
డాగిన శౌర్యమంతులు యెరుగరాని॥ప॥

(7) అందమగుజగమందునా । నుందరిమొప్ప అచలగోనరులందునా
మంధిమూకల సందడిలొబడి గుందులాడెను కందవ్యామికి సంది
యములేకుండజేసిని బంధువులుచిన్మయస్వాముల॥ప॥

చతుర్భాషాకీర్తన.

శ్రీగువాణి—అది.

శ్రీగురురాయుని మానసచరిత్రము ౩౧ గుగనిపిన్న ।

- (1) అగామిని ముందుదెల్పునన్న | జగమునకు మున్నుగల్గియున్న |
తగవుతెగటారిపోవుగన్న | గగనరంజన ప్రభావభావము ఘడియ
లోననున్న | సాగనని జెప్పటకిదిమన్న॥శ్రీ॥
- (2) అంజభూతపదు సంజిక్తై యిందవంజగ ప్రాపంచం | సంజీవనసర్వ
జీవధారం | సంజితపుడాయ సంచారం | సంజిగశక్తినుడై భారం |
అంజిఅంజయుం యిరువత్తంజితై యిరుక్కుదువొరుసారం సంజి
నాల్ సంబిక్తోంశుధీరం॥శ్రీ॥
- (3) యెరుకమరపులను యెరిగినట్టి యాగురుతహమనజెల్లు | ధరచు
సర్వక్రియల నెవేర్చు | పరముయెద్దచుచు తనకుగల్గు | ఆరు
పది అక్షరములనెరుగు | నిరుపమనిర్గుణ నిర్మలమైతా నిరాకా
రమయ్యె | నరుగుస్వస్థభాంతులిటుపయ్యె॥శ్రీ॥
- (4) దుశ్శబాల ప్రాపంచవిభాగమె ఖడ్గిహైమరాదిల్ | శాశ్వతానం
దసమాజమెఱిల్ | విశ్వాససెఘోఁమల్ యెహిహల్ | అస్పృశీ
గురుచరణంకెగుజల్ | కశ్యపాది ఋషిపుంగవసేవిత నిశ్చయ
భావముఖిల్ | పశ్చముచమ్మదేఖతబబోల్॥శ్రీ॥
- (5) కందస్వామి హృదయకమలమధ్యే కమలనాభధర్మనం | సందియా
రహితమైనదేవరం | నిందలచెగుందుకొన్నదె జగం | మందహాస
మున దెల్పితివ్విదం | వందనఅర్చన వాగ్వాదంబుల నెరుగరానిదే
నిజం | కందువుల కావలీవలిడెస్థిరం॥శ్రీ॥

సీ. మాయమాటయటంచు మాయమాటలుబల్కి

కాయసదుపాయంబు చేయబూని

ఆయురారోగ్య విశ్వర్యమిచ్చెద మాని

మోయుసాగిరి గదా దాయమెల్ల

హాయినిందెద వాని తీయని పలుకులుచె

హాయిలు జాపుమ స్థాయి రోయకీసి

కాయములు మూడ్చుదు కానరా దొక్కటిని

న్యాయము వలె నుండు మాయకూడ

గీ. హాయినాకును సంతోష మాయె భాయి

మాయకును మాయతీపాయె వట్టిపాయె

స్తాయివిడచిన మీదట సాక్ష్యమేది

తోయబడుదురు యీమాయపాయవిడకా.

మంగళం.

శుద్ధసావేరి—రూపకం.

(1) మంగళంవిశ్వ దశదిశలనీరూపే । కాంగమై ప్రజ్వరిల్లిన శ్రీరంగ
నాధపుంగవాసంఘం । పొంగుచు పలుకేరంగుల । సంగుడవగునీ
స్మరణ గరచుచును । రంగుమీర మృదంగ తాళములతో సు
ఖంబంతర్క రంగ । బోవంగన్నా హ్లాదంగం । మం॥

(2) నిరతము గురితో । హరినీచరితావధుల । దురితహరము పరాజి
దొరవనుచునుధర । శరణు లభయకరమిడితివని శూరులు నారకు
లూదిగ । మొరలిడితిరి సాక్షీరంగ । మం॥

(3) వందనం లక్ష్మీనాథావినోదా । ముకుంద మాధవగోవిందా జనన్నా
ధడెందమనెను । కుండన పల్కెరమధ్య । సుందరకర్పర హారతి
కందండందించెనుగొను॥మం॥

—పద్యములు—

(1) సారంజా గురుబోధను । ధీరంగా పాటినెంచి యెరిగినయెరుక్క
గురునికర్పించనావల । గురుడతానయ్యె తాను గురుడై వెలసెన్

(2) గురుగోష్ఠికోరునరుణిల । పరుసంబులు మానిదిరుగు క్రీనుమెరుగ
వలెన్ । నరసంబుగ తానన్నిట కుక్కుటబకలవణరీతి కుదిరుం
టెనరీ

(3) తనుధనము మనసు త్రియమును । వినయంగా గురునిపాదకట్టంబి

డిపై | తానన్న వస్తువెద్యట | పూనికతో దీన్ని దెలియ మూసం
బయ్యెన్ |

- (4) బహిరంత రదృశ్యంబుల | విహితంబుగ నొకటిజేయు వాడే
పూర్ణుం | డహమను ప్రజ్ఞనునిల్పడు | సహియింపడు సాధనలను
ఐహికాముష్మిక
- (5) సంకల్పమే జగస్సృష్టికి | అంకురమైవెలసెగాని వేరింకొకటా | పొం
కమగు గురునిజేరిని | స్సంకల్పమే జనత్రసూన్యమనిరి కృతార్థుల్
- (6) బూటకపు యెటుకగురువులు | దాటిస్తూ జనన మరణ ప్రవాహ
మునుండి వాటమగుమాట్లచేతను కూటికి నాడ్జించి పిదప
చేటెరుగరిలన్
- (7) వేషములేయుచు యిహమున | భాషలుఅధికంబునేర్చిదేశములెల్లన్
భాషించి భోరుగొల్పుచు | కానులపై ఆశవిడక కడకేనెదరా
- (8) కాలంబధికముగడపిన | జాలంబౌ విద్యలెల్ల జాలకరచిన్ | విలు
వగు నెగురుని కరుణతో | సలలితముగ యెంచిచూడ కల్గెదో
చున్
- (9) పొత్తములధికముజదివిన | చిత్తముచెడి విత్తమెల్ల రిత్తపరచిన్
మత్తులు సదసేవించిన | పుత్తదయాతన్ను తెలియ సత్యంబిదియౌ
- 10 మనునాశమైన యోగము | తనువుతో గూఢుండు వానితాతల
తరమా | మునుబ్రహ్మాదులకై ననను | గనుటకు శక్యంబు గాక
గాఢపడిరిలన్
- (11) వాదము బేదము దెచ్చును మేదినిలో | అధికవిద్య మెతుకుల
కొచ్చు సాక్షించ యోగమందున యేదినిగానట్టివస్తువందురులను
- (12) ఆకారనాదమందున | పూకారము ప్రాణవబిందు పుత్పన్నంబై
మాకార గురునిపొందిది | సాకల్యముగాను తీపుటియేకంబయ్యెన్
- (13) సుకృత దుష్కృతములము | ప్రకృతికేరీనన్నవలసె యిదినిజ

ముగదా । హంకృత్యముజనినానల యేకృతులను జేయుటకును
యెవఁడును నిలక

- (14) ఖరమునలె ధనశి భసక్త బరయుంగా । మేనుసలది దగుగుట
లెల్లక । పరక్షింనొందు దేహము । ధరమృత్తునగల్గి నెనుకపరమె
స్వరికొ ॥
- (15) కివికిగల లక్షణగులు । వినఁచెనె జెప్పటకును వేత్తనుగానో ।
స్థపులారి మీదుచెంతను । స్థమునుగావించిమిముత్ర సదగొను
టకునై ॥
- (16) చిల్లర వేల్పుల గొలచిర । పుల్లముచెడి సులుపుదప్ప చలనము
మెండో । కల్లమహి కెల్లనిదియె । తల్లెవారిచిదెచ్చు తొల్లిపగిది
చిన్ ॥
- (17) అవరణె కోవెలగని । రావరణె భావతీతబ్రహ్మబంధగా । జీవశివ
భేదమొచకి । భువిలోవర్తించువాడు భూసురనొప్పక.
- (18) కలదను కందిను అందను । కుందిను మందిడినగాని సంకిసిడడే ।
డొందింబు చిందుపరచను । అందముగా బృందమందు చెందేమె
లగుక ॥
- (19) శ్లోతిశుదను చలన మొందు । భాతినినాదు మతిని చలనగతులు
గలిగియుండు । నీతిజీవులకిట్లు భూతలంబునగల్గు । హితవుతోడ
నిపు వినవడేల ॥
- (20) దముక్తొట్టవచ్చు నిమక్తొమొందచ్చు । తొమ్మిదింటబారి తొల
గవచ్చు । సమిక్తంచుక లేని అమిక్తవిడిపింప బ్రహ్మదేవునికై న
భ్రమయువినునె ॥
- (21) భజనాంతిసారంబు సుజనులెరుగవలయు । కుజనులకేమెరుక కుక్షి
లోన । నిజమెరింగినవాడు గజమునుబోలను । తద్యమనుచుదీన్ని
గాంచవలయు ॥

- (22) కంఠశు చేసినకంఠము । అందునచందస్సుసారి మేమెరుగికిలన్ ।
వందలుగ వాసిమరచెను । యెందునలందమునుదోచ అందగ
దెల్లన్ ॥
- (23) అందంబగు కందంబా । నందంబును నొందినిందు యిందరిలోన్
సందియ మెందునునొందక । నందేహర బోవుమంచు కిందను
బల్కెన్ ॥

గీ త ము .

- (24) గజములొకసారి దశ శతము దానమిడిసి । సిజము తెలియదుయజ్ఞ
హూమాదులందు । త్రిజగపాలకమఖ్యాధి కారి కై న । గురుని
జేరికి వున్నది యెరుగబడదు ॥
- (25) వేదశస్త్ర పురాణాదివిద్యలెల్ల । చదవిభ్రమతీరి సమరసంబంధ
లేదు । మదనిగురుకివ్వలేనట్టి అధములిలను । బూర్జులోబోయ
చెన్నిరు పోడిమగును ॥
- (26) నాల్గువిధముల శిశ్యాప చాలనేయ । మలిసమిడిసిందరిజేర్చ మా
యనడ । నులువు దీనికి మరియొకటి సమములేదు । చెలియవిడి
పివంప పోపింప గురునిదక్కు ॥
- (27) మూటినిర్జించి మరిమూటిన్జొచ్చి । సూటిదెలసి దీని మీట
నెత్తి గూటచేరువాని నాటవ్వరలమీద । దీటుచేసిదీని వాట
మెరుగు ॥
- (28) అననియందున కలిజెప్పు నెవరికింకను । భావభావంబుతరచేటి అను
భవులకు । త్రోవజూపింప సాక్ష్యమై దినుచుండు । నానధానం
బుగా దీని భావమొదవు ॥
- (29) శ్రీవణమ సనసిధిధ్యా సక్రిమము । భువనచ్ఛేదన చేసేటిబుణ్యవ
రుని । న్యావధానంబుగా నొదవు భవము తొలగు, అవనితొలగ
పాయంబు నంటబోడు ॥

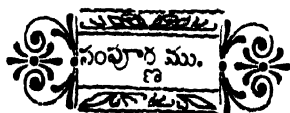
- (30) మంసేగదాయిన్ని మహిమలు వేల్పులు । కాచిక పూనికల్ తనువు
ఘోసలు । మంసు లేచెచుక మరెడగంబిక నేడి । విసుముదీన్నిగై
కొనుమునీలో
- (31) మహిలోసమహిమలు మాయకూటమెగాది । అహమనేదానితో
అనుసరించి । సోహబ్బిహ్మంబనుదు వొరలేదు గగనంబు । త్వం
దాగ్ధహితే పూర్ణ మాను ॥
- (32) శిష్టరాజరికంబు చిక్కులెల్లనునిండ । యుక్త జేదురంటముర్చిలోన ।
భక్తముక్తయురెండు పరగయెరువికవినుమిమ్రుక్కుటముగదీన్ని నెరు
గెలయు
- (33) సకలచరాచర జంతుజాలముల కెల్ల । సాక్షిగానుండు బంహ్యకర్త స
మనసు । యిన్నియునుగాని గురునిసన్నిధిగాంచి । కిన్నకవలి
వలపున్న దాన్నెవలయు ॥
- (34) అంకురంబైన యీమూలదుంససుంకు । కుంకుడేరును పెల్లిగపశంక
రుండు । గురుని రూపంబుగా వచ్చి గొణగకున్న । నరునిశక్యంబె
నాగడనూడబెరుక ॥
- (35) గాంబుకుచున్న సాకారిమూలమెన్న । లేని మాయావినోదంబు
వలగాని । పూనికోధింప భ్రాంతికి మొదలులేని । గాంమెందున
ఎరుకకువునికిపట్టు
- (36) శ్రీతిమలారాధనలవల్ల ఫలితమేమి । భ్యాతిగా ఆత్మపూజయె స
తతమనుచు । సల్పితేకను అజ్ఞానమూఢులెల్ల । గతినీతెలియక
సమ్మతిని కుమత్తులెరి ॥

పురాతన పురాణపుల సూచన.

—అధ్యాత్మిక గ్రంథాన్ని మోక్షము—

- 1 సీ. మానరంగ సంసార వాసానితోపల సాంచభౌతికమైన పర్యవేంబు.
 మూడుశతాబ్దములు వేమకతోగల్లు | సందులో వర్గంబులన్నిగలవు
 నదవంచ నోశంబు సంతయె వెడలువునందు | దైవతబృందము
 లతిశయిల్లు | నాల్గెను కనములు నాట్యగానవిలాస | యువతులుం
 దురు తపసులుందు రందు | పక్షిగణములు మితిలేని నృసింహమితి
 గృహలమృగరాసి జలకాస్త్రోగోచరంబు | తృణ సమూహంబు నై
 యెప్పు దన్యైల | మందువిహరింప గజరాజు కలపియయ్యె |
- 2 చ. ఒకనాడా కరిమాయగూడి గిరికే వచ్చెన్ విలాసాన్నిమె | యకి
 లంకిస్థితి క్రీడనల్లుచు పివాసాయత్తి చిత్తింబునన్ | వికిలుండై భవ
 కూపముం గని మహావీరప్రతాపాన్నితిన్ | సకిలేబంబులు జూపు
 రా సరిగ తానంప్రీతిచేతిన్కుండై ||
- 3 గీ. జూచ్చిభేదోదకంబుల సచ్చతోడ | దాగిపనిజమేదిదిక్కుల తగల
 జల్లి | యందువిహరింప ఖరత్రులు యడ్డగించి | యెడసిపట్టెను కరి
 రాజు నొసరుమకి ||
- 4 శా. నాకారాత్మిక కిరీంధ్ర) వాచములు | రోహదీశుడై ముక్త సత్యా
 కారాక్షితి నామమకరింబాసక తోబట్టెకాణ్డో కారాంతగులెన
 చిత్తిము పరాయత్తింబుగా నికలో | భూకాంతేశుని సన్నుతింప
 దోణగే భూతాత్మిడై నిత్యుడై ||
- 5 చ. పదములు నేలబూని | నిజప్రాణసమీరణ పంచకంబు | సముద్ర
 మునగట్టి తద్వేషయ మోహము లన్ యెడబాపి యింద్రియా లనగ
 బారినిక మనమాక సభీజమునందు జేర్చినీరజ | నిభదేహు పాదక
 మలంబులు ఆత్రుడలంపుచున్నెడన్ ||

- 6 చ. అలపంకేజము లోనిలో బయలులో । నామూలసాధంబు డాపల
ముక్కుట భుజంగ యుక్తయుత దీపచ్చాయలో వాపలో । గల
చంద్రాతపమందు నిం.సుకళచే ప్రిపాండగా చూపులో । గల
చిద్యోగమునే భజంతు మదిలో కాతూహలంబొప్పగె॥ 6
- 7 చ. నిజపాలాంతరిసూక్ష్మరంధ్రమున । విస్తీర్ణాంక బింబాతర । ద్విజమ
ద్యాంతర వహ్నిలోపల మహా దీప్తప్రభారాసిలో । ద్విజకాంతా
ఖల రత్నపీఠమున శోభిల్లె సుఖానీనుడై । ద్విజగారిద్విజ తా
గజేంద్రుని సువాక్పూర్ణబంబుల ॥ 7
- 8 సీ. ఆలించి మేలెంచి గీలించి యోగంబు చాలించి లాలించి సంప్ర
మించి । విభరాజకభయంబు । యూదలంచికటాక్ష వీక్షణచక్రింబు
తక్షణంబుబంపిం శతకోటిభాస్కరమృతినేగిభవసూయమున జొచ్చి
ప్రభలమై । తనాస్త్రియుతమగు ధారుశి మకరీంద్రు । శిరము
దృంచియతని హతంబుజేసి । కడగివిడిపింప శిద్ధుడై కాంక్షియొడలి
బయలుసాధించి స్థూలంబుబాసి లింగ । దేహమునజొచ్చి వైకుంఠ
గేహమతులభ క్తినేగెను పరిపూర్ణభవ్యమూర్తి ॥ 8

శ్రీ

కందస్వామి కృత చంద్రహాస నానక్.

- (1) శ్రీభూమండలమున కేరళదేశపు భూపతిదశనాగ
నామముదె వెలసెక్కమాక్కముగ
ప్రమాదపు కాలవశము రాగ
సమరసలువిడి బరిదుర్గాగ
ప్రేమమీర యొక సుతుమ జనించెను స్వామి కృపయురా.
ఏమియును దోచక స్మృతులగా॥ శ్రీ
- (2) దారిపోవు కాశ్మీరపండితులు వీరి గృహము చేరి
వారి పరిశ్రమలను వినగోరి
స్వరములను గ్రహస్థానము బోధి
వారు జాతకంబు శుభమనీరి
కూరిమి తోతలి తండ్రిలు బాలకు కొనకునిలువ రనిరి
పరితిపించుచును పారు జనిరి॥ శ్రీ.
- (3) నప్తమదినమున మత్సరదేశపు మహిపతిసేనలతో
లీప్తలొకోటపట్టెపగతో
ప్రాప్తమనీ దశనాగనిగదతో
పొడచివై చిర ధీరమతితో
ఉత్తమసతియగు సప్తపాళిప్రాణిమిచ్చె తనపతితో
వ్యాప్తమగుపరిమేశ్వర కృపతో॥ శ్రీ.

- (4) వసిబాలుని కుంతలదేశమునకు పట్టితెచ్చదాది
 ఆశతో గడుపుచు నూపాది
 యిటుల త్రైవత్సరములు ఛేది
 అతాత్తున జచ్చె ముసలిదాది
 ఈశునికృపచే యిరుగుపొరుగువారీశిశువుకుపాది
 జేసినను పెరుగుచుండెనాది॥ శ్రీ.
- (5) యింతలొ బాలులు గూడుక యాడుచు సంతసమగువేళ
 కుంతలామంత్రీ జరుపు సభల
 శాంతులై వింతజూచుయెడల
 శాంతితో నిండియున్న కళల
 సంతోషంబున యిద్దరు బల్కిరి సాముద్రీకజాల
 పంతమున పరికించిరి చాలా॥ శ్రీ.
- (6) పాపడవడొ వీనిరేఖలెల్లయు పరగశుభప్రదము
 తప్పకను యీకుంతలపురము
 గొప్పగను ఏలుననుచువరము
 జెప్పెదము యిప్పుడు జయ స్వరము
 ఓపికబట్టిన నీపరివారము బరిమార్చుట నిజము
 యనగవినిమంత్రీ నొండెభయము॥ శ్రీ.
- (7) కొన్నిదినముల వరకు మంత్రీ తనకపటబుద్ధిచేత
 ముక్కుకతో చేరదీసి ఘాత
 పన్ని పిన్నవాని మెడకోత
 మేనుగుర్తొకటి తెమ్ముచేత
 అన్నమాటలను విని తలార్దు యాపిన్నవానిచేత
 బాని గొంపోయిరి అజ్ఞాత॥ శ్రీ.

- (8) చిరుతనీడు శిరసునరికి తెమ్మని చెప్పెమంతినిపీలు
యనుచువొరదీయ జూచి బాలు
డరహారా జూపవయ్య కళలు
ధైర్యమును దప్పుచు తడబడలు
పరమపావనను ఖలుల కప్పుచు పరగగుండెర్పులు
జొరపగానరికి రారవేలు|| శ్రీ.
- (9) కాలివేలుదొన్నెతో నెత్తురుకుంతలమంతికినివగ
జాలివిడి మిగులతాను నవగ
యిలనుశత్రుడెవడు నాకనగ
పలువిధకట్నము తమకొనగ
మేలుపొంది యాతలవరులిరువురు చాలసంతసముగ
కల్లగెలిపించితిమని జనగా|| శ్రీ.
- (10) నలుపుమంటలకు తాళలేక బాలజేసెనొకగోల
ఇలను దొరలసాగె నెత్తురుల
పలుతెరల పరమాత్మునిమోల
లీలలోతాను యుండువేళ
కుళిందుడను తత్త్వంతినివకుడు పిల్లలకును చాలా
నల్పెనొకప్రతిమును భూపాలా|| శ్రీ.
- (11) హరిధ్యాన్నము జేయుదు కుళిందుడాయడవి తోవబట్టి
ఆర్వులను నేర్పునకనిపెట్టి
దరికిచేరిబిడ్డ చెయిపట్టి
త్వరితముగ గృహిణిచేతబెట్టి
పరమానందముతోడ సతిపతులు పరగతొట్టిగట్టి
నిరతమును పాలించిరి తట్టి|| శ్రీ.

- (12) స్మర్తగీతవాయుద్యమంగళపదముగు సచ్చోట
చిత్తరంజనపండితనోట
గత్యము శిశువుకు పేరిమట
యెత్తుకొని చంద్రోపదన తేట
యిత్రోగున చంద్రోహనుడని నామకరణశిశుకిమట
స్తుత్యసాడివంట దివ్యగుణగుఱా॥ శీర్షి.
- (13) నానాటికి చంద్రోహనుడిల యాశ్రయశాస్త్రనిపుణతను
పూని అభ్యసించె నతిత్వరిను
వినయమున విద్యలెల్ల తాను
ఘనులు మెచ్చేటి సాహసమును
మన్నెకాండ్రో నెల్లరకు తాను బహుమహావీరితోను
మున్ను శత్రుకోటి సంఘమును॥ శీర్షి.
- (14) దిశలకెల్లి రై తులపైపైకము వసూల్చేయుమంతుల
వశముగాకూరకుండ కుంతల
దేశమంత్రీయును జాబువ్రాసిల
కుళిందునిరాక గాంచి మీగుల
ఆశనొంది పైపైకము యీసాలవసూల్చే యుతేభల
కానులన్నియును జేరగావల॥ శీర్షి.
- (15) యీవార్తలకును కుళిందుడప్పుడు వివిధయత్నములను
సేవకులబిలచి చెప్పగాను
భావమున చంద్రోహనగనెను
భువిని వీరినినేగల్పెదను
కావలెకొందకు భటులుతురగములు ప్రియాణముకుగాను
భువినిశత్రుల బరిమార్చెదను॥ శీర్షి.

- (16) రావలసిన కిస్తీలుబకాయీజ్ జవదాటకనండి
యినని దుర్బలులనెల్లచెండి
అవనిబహు కీర్తితోనునిండి
స్థవముజేసిరే మతులుపండి
తోవబట్టిరే కుంతలనగరము దండుతోనుయుండి
అవనిజయశబ్దమువేయండి॥ శ్రీ
- (17) తెచ్చినద్రవ్యముచూచి తండిబహు హెచ్చరికతోలేచి
హెచ్చగుప్రియసుతు నిలుగాంచి
మెచ్చిచేరికనుతి రావించి
వత్సనీకీర్తి వల్లనుంది
తెచ్చినధనరాసుల లొసగంబును మంత్రీ కప్పడిచ్చి
వ్యచ్చముగ కథాసరళివిచ్చి॥ శ్రీ.
- (18) పన్నెకాంక్షమన్నెదొంగల నెల్లనుతన్ని జంపిఘడియలో
పిన్ననుతుడిటుల జేసెజ్జ ప్రియ
పన్ను గడజేసెసయ్య అతిత్వరలో
అనేకులు వీడ్చి జంపు విషయములొ
ఖన్నత్వంబున జొచ్చి దచ్చిరే పన్ను గానుఅడవులలో
పున్నధనమొప్పగిస్తే తాకాలొ॥ శ్రీ.
- (19) మొదలనానుతును మారుబలముతో గదుముకెల్లి మచ్చముపై
మదమునుప్పొంగు కీచకుల ధరిపై
గదలొనది మొదగజేసెనే యిలపై
అదియుజూచొదలి చెలగిరేగి గిరిపై
సాధారణులీక్రియను జరుపుటకు కలదధీమయీధరిపై
మేదిని సర్వమహిమ శ్రీవా॥ శ్రీ.

- (20) కుళిందుసెలవిచ్చిన పలుకులు విని కుంతలమంత్రీయునపుడు
కలమ బాలుండు యెవడో ధీరుండు
చెలుపుగాబాలుని జూచెదనేడు
వెలయకీర్తి యందు హరుడై నాడు
చాల యీర్ష్యతో కుళిందగృహముకు కదలెనయ్య కుంతలుడు
కుళిందుని సుతునిజూచి విస్మయము॥ శీర్షి.
- (21) తీరుగాను చంద్రిహాసు డను యీవేరు చెల్లనీసుతకు
కోరినట్లున్నదయ్యముఖ తళికు
వరముచే పార్శ్వమయ్యె హితనీకు
కాణంబెట్లు యున్నదో తుదకు
యీరీతిని వాక్కుతో బల్కుచు మదిగోనాడు నేను వసముసకు
నరుకమని బంపితిగద యీసుతకు॥ శీర్షి.
- (22) తలపోసెనాడు తలను నరుకమని తలవరుల కిస్వవారు
బాలునేమి జేయకిడి చుండేరు
కాలునందుండు వేర్మి మరియారు
వీలుగని వేర్మి నొకటి నరికారు
కులపాతకులను నమ్మిన యెడలను కోటకొచ్చు పగపోరు
కలకలల్దప్పి యుండెవిచారు॥ శీర్షి.
- (23) పూని యేమియును సైచకమనమున తనలోతాను యోచించి
మనస్సపువీని నెట్లయిన గాంచి
ఘనమగు తన కూతురు నిప్పించి
మన్నిక తొతమగృహముకు రావించి
పన్నుగాను యీరాజ్యమంతటికి పరగరాజు గావించి
మున్నువీని పరాక్రముగాంచి॥ శీర్షి.

- (24) పురుషవారసులు చక్కవ ర్తికి పరగనెవ్వరునులేరు
దరిమిలానాకు గల్గెకుమారు
డరయఃసూరాజ్యమంతనకిచ్చేరు
యనుచునిరతమునునమ్మితితి
కోరికలన్నియుభంగపరచుటకు తిరిగివచ్చె యీశూరు
డరమరలు గల్గెగదాయీమారు॥ శ్రీ.
- (25) తనమదియందున కుట్రీవిశువకను పన్నెను మరీయొకతేరు
చిన్నికుమరుండు మదనుడనుపేరు
దలచివ్రాయబూనెనయ్యొకకబురు
యెన్నవలదయ్య వీనిహలుపారు
మెనకముందు మరీ ఆలోచించక ఘనముగాను యీమారు
వినయమున పనికానిమ్మాతీరు॥ శ్రీ.
- (26) పుత్రరమును నీయొద్దకు తెచ్చినవాడు నాకమిత్రుడు
పుత్రముడధికుడ అల్పుడవీడు
యితైరగు నాలోచించినపాడు
జత్తపము గొత్తిగించుమీకీడు
వేత్తవనుచు విషమునిచ్చి వీనికి కొత్తమంగళముపాడు
జూన్తునీ చమత్కారమీనాడు॥ శ్రీ.
- (27) యిటులవాసి తన మొహరునద్ది పటుతరముగానుమూసి
జటాలున యాదినమేలేది
కోటలో నాకొమరుని జూచి
భటులు యెవ్వరును లేకజూచి
యెటులజేసెదవొ చంద్రహాస నీసాహసముచుగాంచి
నీటుగొక శుభంబు యోచించి॥ శ్రీ.

- (28) పరగప్రసిద్ధంతైన తరగమును గరిమతోడతట్టి
జరుగురుగ అరుగప్రయానముబుట్టి
గుళిమును చేరువచెట్టున గట్టి
మరుపుజెందోరగ సాగె యీజట్టి
కూరిమి కుంతలమంత్రీ పుత్రికతో కూడియుండె యొకపట్టి
యిరువురాశూరుని జూచిరి పట్టి శ్రీ.
- (29) వీని ముఖమునను ప్రకాశమానము పూనిమెరయుచున్నది
యరుచు కనులార జూచె చిన్నది
మనను యెటువోచ కూరకుండది
తనసహజాదర్శుల పూ జాబిది
గనిన తక్షణము మెల్లన విచ్చియుచదివి ఝల్లుమనెమది
వీని పుడమి నెట్లు రక్షించేది శ్రీ.
- (30) నమితుడను వాక్యముకు మొదట దీర్ఘమిడియుతా దిద్ది
ప్రేమ విషమనగ యూచుదిద్ది
లేమ మడచి విడచి తనబుద్ధి
సామి పైనిలపి గడచె నది
మామూలుగ చెలికత్తెలు విషయకు కరులు బాగదిద్ది
ఏమె చెలిమారె నీదుబుద్ధి శ్రీ.
- (31) నిదురలేచి చంద్రోదయజనె నామవనుని నదనమునకును
యిదిగో మీతండ్రియొనగె జూబనెను
చదివి జూచదరి వీనిముఖము నను
కొదువ యేమనుచు లోనతా జనెను
ముద్దు చెల్లెలగు విషయకు తల్లికిముందుజెల్పె శుభమూను
హితులు సమ్మతించి నిలచి రచటను శ్రీ.

- (32) శుభమ హూర్వ్యమున దలచి పండితులరభసముననురావించి
దబ్బునను మూహూర్తిదర్పణముగాంచి
శుభమునేటి సంఖ్యకాలమునుంచి
విభవమును జరుపునమయమును యెంచి
సభవారందరు గూఢక మంగళసూత్రధరణగావించి
గుంభినీమహావేడుకలు మించి॥ శీర్షి.
- (33) అంతట కుంతలమంత్రీయు ఔడలెను కుళిరదునగరమునుంచి
కొంతదూరమున బోహ్మణులగాంచి
సంతసమునను మంత్రీనిదీపించి
కాంత్రహా నీయల్లుని మది నెంచి
వింతలుజరిగెను మీకోటందన వేడ్కయనగ కోపించి
మంత్రీ వీడ్చి తన్ని తిరమెనుగాంచి॥ శీర్షి.
- (34) కోటకొరగబోటులెల్ల గూఢకనివ్యాపిలుపట్టగను
యూటపాటలను జరుపుదుండగను
మిట్టిపడి మంత్రీ యెగిరి డగాను
దుష్టనులసేకు మదియుభ్రమసేను
పట్టిని అన్యాయంబుగ చెరిచి బ్రష్ట వేధవనీవేను
కటకటా ఏమి ఆక్రమిదియనెను॥ శీర్షి.
- (35) మీ చేవారీలుతో పంపినపత్రిక చూచి క్రోమముగా నేను
జేస్తినేగాని అప్యమెరుగాను
జూచుకోవయ్య యిదిగోపత్రికను
యనుచు చీకె తిలకిముందడగాను
హా చెవినచ్చెను కార్కమటందును అతిదుఃఖముతోతాను
జూచె అల్లునితో కలయుపూతురును॥ శీర్షి.

(86) ప్రియవచనములను బల్కుచు మదిలో కుట్రవిషవకను తుదకు
 జయము చంద్రిహాస యిట్లుపై మనకు
 హాయినిచ్చేటి కాళికోటెలకు
 రేయిసమయంబు జూచి నీవటకు
 పాయసాన్నభక్ష్యములు దేవికి పరగనిచ్చి సీబసకు
 నయము మీరభయమిచ్చుగద నీకు॥ శ్రీ.

(87) మంత్రీపలుకులకు సమ్మతించెనామర్మ రహితస్వపనుతును
 కుంతలును తలవర్లను బిలచవును
 కుంతలాకాళిగుడికి స్వపనుతును
 జంతువుగ అర్పితమాసట నేను
 యెంత తెలివితో వానిపాలిస్తూ అంతబహుమతులునేను
 పంతముతో మీకు నొసగెదను జూను॥ శ్రీ.

(88) మరుచటిరేయిని చంద్రిహాసుడా మందిరముకు జనబోగ
 మర్మమెరుగని మదనుండటరాగ
 జరుగురెక్కడిక జనెడగీలాగ
 కోర్కొకటుంది జేసినేవేగ
 పరుగునవచ్చెద బావానిలుమని మదనుడుజని గుడిజొరగ
 క్యారులతని శిరసునడికిరి వేగా॥ శ్రీ.

(89) తలవర్లు సుతుని తలనుపట్టుకొని తండ్రియెదుట నుంచగను
 గోలుమని తలచి నేల వ్రాలగను
 వెలవెల్ బోయి యేమిదోచకను
 పలుతెరలు ముఖముజూచి బొగలగను
 కలిమి చెలిమి బలిమిక నాకేలని తళుకులయధముతోను
 గళముకోసుకను బ్రాణమిడచేను॥ శ్రీ.

40) కుంతలదేశాధిపుడివార్తను అంతసాంతముగ వినెను
యంతపవిజరిగె నింతలోపలను
పంతమున మంత్రీజరిపె అక్కమును
స్వంతముగ చంద్రోహనుకడ జనెను
సంతసముతో నాపుత్రి నేలుకొని సుబ్బరాజ్యభారమును
చింతవిడి నేరొనర్తుయోగముచు॥ శ్రీ.

(41) అందముగా చంద్రోహసనానక్ సందడి బృందముగూడ
కందస్వామిమందున పాటలుబాడ
మందిచిరితల శబ్దములయతోడ
జెందుపరవశమనెడి యొకజాడ
సందియరహితుడు సర్వేశ్వరుడి సర్వజనులకాపాడ
బంధువై వెలసి పుడమిలో లేడా॥ శ్రీ.

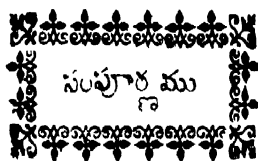
అఖండగోదావరిపుష్కరం

కందస్వామికృతఛన్

—:(౦):—

- (1) అఖండగోదావరిపుష్కరముకు ముఖంబులేతెంచిరివింత
మృకండనుతుడగు మార్కండేయుని ప్రకాశమానముయీనంత
- (2) యోగులుభోగులురోగులుత్యాగులు నిగటముతేలిసాగనర్లు
పగలురేయనక భగవంతునిపై పాటలుపాడెడి ధీవరులు.
- (3) మగువులభరణము లాకృమించుటకు దిగులులేనిదగానార్లు
జగడముదౌర్జన్యముమాన్యుటకై మిగిలిరె వెయిపోలీన్ వార్లు
- (4) నెగ తెగుగగునొందు తగవులను పరిష్కరించుగుసౌభినర్లు
దిగంబరులు రాజులు మంత్రులు శేనాధిపతులు బహుతుంగములు
- (5) లెక్కించుటనల లెక్క పోకవిక్కటిలికే వేసింజరులు
కొలదికట్ట లెలుకుపేలులేక బహుకృతపడిరే పలుతెర్లు
- (6) పరివర్తన ప్రయదు జనులకుపాటములేర్పరచి ఛోరలు
కంబుగున్నది లేనిది చూచుటకరుదెంచిగడకలక్కరులు.
- (7) కొకాయించుకొని జనులెలబహుగానుభముదప్పిరే బ్రాహ్మణులు
చక్కనై నబొమ్మలతోనింపిన ఎక్కువై నబహుతింగట్లు
- (8) ఏమే యనేను డిబ్బిట్టకలక్కరు మారునల్పజవాసులకు
పోషకువేసుక బర్కిట్టచై కొమే నిరుగసాగిరే వీధులకు
- (9) భూదానము గోదానము రజితముహేమదాననస్త్రుదానము

- మేదినిసవధాన్యాదులదానము ముఖ్యమైనవణదానము.
- (10)పిండిముద్దలాపిండము వేసిరిఖండముగట్టుకుదరులందు
దండిగపాత్తరలివ్వసాగిరి ముఖంకులై స బ్రాహ్మణులందు.
- (11)కీలకవత్సరశ్రావణ శుద్ధపకాదశి శనివారమున
చెలువుగపార్తిరింభించిరి బహుశస్త్రమి వరకొకవిధంబున
- (12)మంగళవాయుద్యంబులనేకిము రంగుమీర వీధులయందు
పొంగుచువాహనతేరులు భజనలుసంగములై దారులయందు
- (13)కందస్వామియీసందడిగొంచుచు పొందుగపాడెను అందందు
వందనమయ్యానర్చేశానీమహిమ తెలియయవ్వరికందు.

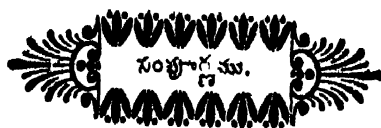
కందస్వామి కృత కపోత సీనమాలిక

వినరయ్యనన్నె కెక్కిన ఘనకీలాడీలు చెన్నమీరగమనకున్న పోకు
 పూర్వకాలంబున సారంగధరులాదిసరసులు సల్పిరిధీరపోకు
 ఘనధీవరుల్ సదామనసునిల్చునటంచు గగనమునదృక్కునుగట్టపోకు,
 మనసునంతరిక్షమార్గంబునకుపోకు మన మెన్న శఖ్యమామాయపోకు
 అవనిపక్షి జాతులన్నిటికంటెను పావురముపోకు యేవరగానాకు
 ద్రవిడాంధ్రీబంగళ దేశమునకొకరితి చివలఖరీదులు పావురములు
 జాతులునన్నెలు నీతిహితమిత్రత్వసతత సంతోషంబునల్పునక్షి.
 దివముననక్షిత్రీలేమినగుటంజేసి యీవిధపావురాల్ నెలమిలోను
 యెగరవేయగ లేచి గగనమంతటబారి నీలనక్షత్రాలిలీలపగిది
 గనుపించినంతలో ఘనులుపరికించిరి కన్నులపండువై ఘోషలిమచు
 యిందలి శ్రేష్టులు ఇరువురుననుగూడి మందపిట్టలపేరు అందముగను
 దెల్పిమా యొక్కసంతోషంబులచుదీర్చి యిందలికొన్నిటినిమ్ముమాకు
 అనిబాలులిటులమగ గనిదాబిడీల్తులుపుపూనిడెరచి ఛత్రీలంకరించి
 మాప్రభుత్వములోన పాలనకాబడ్డ విప్రజాతిపావురములపేళ్లు
 జాకులు చీనాలు మరిజాకుచీనీలు మూచీచీ ఘేరువాతామ్రాలు
 గుల్దారురేద్దారుజట్టుసుర్మయుతారకాపినీషీరాజ్ఞాబాసి పట్ట
 స్రేమైనధూమాలులొక్కకలంకాలు కుమ్రాలుపుగ్గాల్తురంతరీలు
 రొక్కత్ వేడ్కజూపుమక్ పీలుబారియాదూదియాకై రజంగ్గీలజోడి

వాట మైనట్టియాలోటన్లు యాహూలుద స్తికల్పిచాడ్యలజోడి,
 ఆశనుబుట్టించు బనరై బడంగాలు కాశ్మీరకాడాల, కాకిజోడి,
 రోషన్లుపూదాలుపీలాలుగొడియాలు పర్ చీనిస్ చీనిసపోడాలు
 భువినిపేర్పొందిన కోవిలాబేగ్గాడు మక్కానునబ్బకతంగజోడి
 విలువకుదొరుకనిపలు తేలినుర్మాలు ఆశ్చర్యకాకమర్ నీలజోడి
 అరుదుగాదొరుకని గిరదాలుకాకన్లు చురుకుదాలత్ గిరేబాదుజోడి
 కచ్చాకరానచ్చ దూదియాపీకరన్లు కచ్చిపేలోనర్ బా కుందాసటీలు
 గాకనుమరికొన్ని జోకుపిట్టలునేను పోకుజేసెదను యీలోకమందు
 పిట్టలనెగ రేయ ముట్టునుగగనంబు దిట్టమెనట్టినాపిట్టజాతి
 లోకనుపదమూడు యీ కలుకన్నలు స్ఫటికముకొరు విస్తారస్ఫుటము
 వక్రమనఖములు చిన్నిగోధుమపన్నుమట్టసము పైకూటిమణిగియుండు
 చాతిదళమైక త్తివాటమకావీట్లకు సూటితయారులు చేయుదుతులా
 వెదురువెంపలిజామి వాయలదళములు నదలకనొకర్కూము వుడకబెట్టి
 చల్లార్చి తెల్లార కీళ్ళురెక్కలుతడిసి యండయందరక్కూమునుండనిచ్చి
 గుంటకలగరసాన గంటలురాగులు తడిపిఆర్చివాటితిండికిచ్చి
 గుడమునీరునుగల్పి గుర్తదాహంబిచ్చి విడచినపావురంబేమిజెపును.
 గంగాశములయందు రంగుగల్పిననీట అంగక్షేనీడ చెలంగ వెపుడు
 మూసుకళ్లీల నాపట్టాలతాలులో దూరపల్లాలను దీయ వేపుడు
 యెగరవేయగమాయడేగవచ్చెచుదిగువఆభ్రమొక్కటిలడ్డముగనువచ్చె
 పావురములన్నియు పరగయీవిధమున చెలగికుబొయించినూన్యమయ్యె
 గీ. గానిపిట్టలను మనము ఘట్టగా పెంచబట్టి

ఉన్నపోయిన లక్ష్యంబు మనకునేటి

నాన్న గాకందస్వామికినున్న గుమిలో
ఎన్ని కావలెను హితులూ వేడ్కమీగ.

గద్య. ప్రమామహేశ్వర గోత్రోద్భవులగు తిరువత్తూరు ముత్తు
స్వామిమొదల్యారు ద్వితీయపుత్రుడగు తి॥ కందస్వామి
మొదల్యారు వలన రచియించబడియె.

శ్రీగురు. తి॥చిన్నస్వామిపరమహంస

పాదార్పణమస్తు.

ఈ గ్రంథమును పఠయి వారీ క్రింది యుద్ధాన్తు వ్రాయవలెను.

వేముల రామస్వామిగారు

రాజమండ్రి.

కొత్త పేట.

శ్యామలాంబకోవెల సమీపము.